

Polska liczy
32.700 tys.
mieszkańców

Około 32.700 tys. mieszkań-
ców liczy Polska. Informa-
cję tę przekazano 21 bm. na
konferencji prasowej w Głównym
Urzędzie Statystycznym
w oparciu o orientacyjne,
przedwstępne wyniki przepro-
wadzonego niedawno spisu
powszechnego. Z orientacyj-
nych danych wynika, że 52,2
proc. ludności — blisko 17
mln. — mieszka w miastach.

GŁOS WIELKOPOLSKI

POZNAN
WTOREK
22
GRUDNIA
1970

Wydanie A
Rok wyd. XXVI
Nr 303 (8347)
Cena 50 gr

Edward Gierek I sekretarzem KC PZPR

VII plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

W DNIU 20 grudnia 1970 r. odbyło się VII plenarne po-
siedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczo-
nej Partii Robotniczej.

Plenum dokonało oceny sy-
tuacji w kraju i podjęło nie-
zbędne uchwały.

Plenum przyjęło rezygnację
Władysława Gomułki z funk-
cji I sekretarza KC i członka
Biura Politycznego, w związku
z jego ciężką chorobą. Ple-

num powołało na stanowisko
I sekretarza KC Edwarda
Gierka.

Plenum przekazało Władysławowi Gomułce najlepsze ży-
czenia szybkiego powrotu do
zdrowia.

Plenum postanowiło zwolnić
z obowiązków członków Biura
Politycznego i Sekretariatu
KC: Bolesława Jaszczuka, Ze-
nona Kliszke i Ryszarda Strze-
leckiego oraz z obowiązków
członka Biura Politycznego
Mariana Spychalskiego.

Plenum powołało:
Do składu Biura Politycz-
nego KC: Edwarda Babiuch,
Piotra Jaroszewicza, Mieczysła-
wa Moczarskiego i Jana Szydlaka;

na zastępców członków Biu-
ra Politycznego KC: Wojcie-
cha Jaruzelskiego, Henryka Ja-
błońskiego i Józefa Kępa.

Plenum powołało do składu
Sekretariatu KC: Edwarda Ba-
biuch, Kazimierza Barcikow-
skiego i Stanisława Kociołka.

Plenum zobowiązało Biuro
Polityczne do rozpatrzenia w
ciągu najbliższych dni przed-
sięwzięć, zmierzających do po-
prawienia położenia material-
nego rodzin najniższej uposa-
żonych i wielodzietnych, które
w rezultacie ostatnio dokonanej
zmiany cen poniosły najbar-
dziej odczuwalny uszerz-
bek w swoich budżetach.

Poparcie wyrażone pracą

Inicjatywy produkcyjne załóg

Odpężenie, pełne zrozumie-
nie wagi zachodzących wyda-
rzeń i poparcie dla nowego kie-
rownictwa partii — najlepiej
oddają nastrój kraju w ponie-
dzialek 21 grudnia br.

Całe społeczeństwo, głęboko
wstrząśnięte ostatnimi wydarze-
niami, widzi w postanowieniach
VII Plenum KC PZPR realną
szansę rozwiązania nabrzmia-
łych konfliktów społecznych,
podjęcia takich przedsięwzięć,
które oznaczają będą dynamicz-
ny, a jednocześnie harmonijny
rozwoj kraju.

Relacje korespondentów PAP,
którzy w poniedziałek byli w dzie-
siątkach zakładów w różnych re-
gionach kraju mówią o dyscypli-
nie społecznej i wzrastającym ryt-
mie.

Dokończenie na str. 2

Depesze gratulacyjne do E. Gierka

Sekretarz generalny Kom-
itetu Centralnego KPZR Leonid
Brezniew przesłał w ponie-
dzialek depesze gratulacyjną
pierwemu sekretarzowi Kom-
itetu Centralnego Polskiej
Zjednoczonej Partii Robotni-
czej Edwardowi Gierkowi.

W depeszy tej czytamy m. in.:
„Nasza partia i ludzie radziecy
dobrze Was znają jako wybitnego
działacza partyjnego i państwowego
Polski Ludowej, szczerego przy-
jaciela Związku Radzieckiego, wy-

próbowanego komunistę — inter-
nacionalistę.

Jesteśmy głęboko przekonani, że
partia polskich komunistów —
dzieci klasy robotniczej, stawnej
ze swych tradycji rewolucyjnych,
jej bojowa awangarda — potrafi
pomyślnie przezwyciężyć trud-
ności, które wystąpiły ostatnio w
życiu kraju i zjednoczyć wszyst-
kich ludzi pracy w walce o ideały
socjalizmu o dobro człowieka, w
imie człowieka.

Depesze gratulacyjne do E.
Gierka nadeszły również od
G. Husaka i W. Ulbrichta. (PAP)

EDWARD GIEREK urodził
się 6. 1. 1913 r. w Po-
rabce, pow. Będzin, w ro-
dzinie górniczej. Po śmierci
ojca, który zginął w wypadku
w kopalni, wyemigrował w
1923 r. z matką do Francji,
gdzie od 13 roku życia pracował
jako górnik w kopalni.

Przez szereg lat brał aktyw-
ny udział w pracy francus-
kich związków zawodowych
(CGTU). W 1931 wstąpił w
szeregi Francuskiej Partii Kom-
unistycznej, uczestniczył w
walkach klasowych francuskie-
go proletariatu, kierował akcją
mi strajkowymi, rozwijał dzia-
łalność w robotniczym towa-
rzystwie kulturalno-oświatowym.
W 1934 r. za udział w
strajku górników został aresz-
towany i wysiedlony z Fran-
cji do Polski. W 1937 r. pow-
rotnie emigruje, tym razem do
Belgii, gdzie pracuje znów ja-

ko górnik. Łącznie w kopal-
niach przepracował 17 lat. Na
terenie Belgii prowadził żywą
działalność polityczną w szere-
gach Komunistycznej Partii
Belgii. W czasie okupacji, prze-
bywając w Belgii, uczestniczył
w ruchu oporu walczącym z
hitlerowcami.

Po wojnie brał udział w or-
ganizowaniu na terenie Belgii
Związku Patriotów Polskich,
Polskiej Partii Robotniczej i
kierował działalnością Rady
Narodowej w Belgii, której
był przewodniczącym ponad
dwa lata.

W 1948 r. po powrocie do
Polski rozpoczął pracę w Ko-
mitacie Centralnym PPR, a od
1949 r. — w aparacie partyj-
nym na Śląsku jako sekretarz
KW PZPR w Katowicach. Koń-
czy zaoczne wyższe studia ja-
ko inżynier górniczy.

W 1954 r. na II Zjeździe Par-
tii został wybrany członkiem

KC PZPR i podjął pracę w
KC jako kierownik Wydziału
Przemysłu Ciężkiego.

Na VI Plenum KC w 1956 r.
wybrany został sekretarzem
KC, na VII Plenum w tymże
roku — członkiem Biura Poli-
tycznego KC, które to funk-
cje od 1957 r. łączył ze stano-
wiskiem I sekretarza KW
PZPR w Katowicach. Po IV
Zjeździe Partii w 1964 roku
oraz następnie po V Zjeździe
w 1968 r. wszedł ponownie w
skład Biura Politycznego KC
PZPR.

Posel na Sejm od 1952 r.
Odznaczony Orderem Bu-
downiczych Polski Ludowej,
Sztandaru Pracy I klasy i in-
nymi odznaczeniami.

Na VII Plenum KC PZPR
20 grudnia 1970 r. wybrany I
sekretarzem Komitetu Central-
nego Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej. (PAP)

Komunikat o stanie zdrowia Władysława Gomułki

W związku z chorobą Władysława Gomułki publikujemy
następujący komunikat o jego stanie zdrowia:

Od kilku tygodni wystąpiły u pa-
cjenta zaburzenia w zakresie układu
krążenia, powodujące przemi-
lające zakłócenia sprawności wi-
dzenia. Został wówczas poddany
badaniu lekarskiemu przez prof.
dr. T. Krwawicę — kierownika
Kliniki Okulistycznej Akademii
Medycznej w Lublinie, członka
Polskiej Akademii Nauk, który za-
lecił wypoczynek i leczenie far-
makologiczne.

W dniu 19 grudnia 1970 r. w go-
dzinach rannych powyższe dolegli-
wości pojawiły się ponownie w
stopniu nasilonym i konsylium le-
karskie w składzie: prof. dr Z.
Askanaś, doc. A. Czyżyk i dr S.
Włodarczyk zaleciło leczenie szpi-
talne, któremu pacjent się poddał.
Rozpoznano podwyższenie ciśnie-
nia tętniczego, zaburzenia krąże-
nia prowadzące do przejściowego
upośledzenia widzenia oraz stan
ogólnego przemęczenia.

W dniu 20 grudnia 1970 r. o godz.
11, konsylium w składzie: prof. dr
D. Aleksandrow — członek Pol-
skiej Akademii Nauk, prof. dr Z.
Askanaś — kierownik IV Kliniki
Chorób Wewnętrznych Akademii
Medycznej w Warszawie, doc. dr
A. Czyżyk — kierownik III Klini-
ki Chorób Wewnętrznych i ordy-
nator Oddziału Chorób Wewnętrz-
nych Lecznicy, prof. dr L. Ste-
pień — kierownik Kliniki Neuro-
chirurgicznej Akademii Medycznej
w Warszawie, dr W. Myga —
konsultant okulista Lecznicy,
dr S. Włodarczyk — ordynator Od-
działu Neurologicznego Lecznicy,
potwierdziło powyższe rozpoznanie
i zaleciło kontynuowanie le-
czenia szpitalnego.

Leczenie będzie wymagało dłu-
ższego okresu czasu.

dr R. Gosiewski
dyrektor Lecznicy
prof. dr J. Kozłowski
Minister Zdrowia i Opieki
Społecznej

PAP

Posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej

21 bm. odbyło się posiedze-
nie Centralnej Komisji Porozu-
miewawczej partii i stron-
nictw politycznych. Na posie-
dzeniu omawiano aktualne pro-
blemy współdziałania partii i
stronnictw wynikające z uch-
wały VII Plenum KC PZPR.
PAP

Przemówienie radiowo-
telewizyjne I sekretarza KC
PZPR Edwarda Gierka za-
mieszczamy na str. 3. Zyciorysy
nowych członków
Biura Politycznego KC
PZPR, nowych zastępców
członków Biura Politycz-
nego i nowych członków Se-
kretariatu KC zamieszczamy
na str. 2.

Członkowie Biura Politycznego KC PZPR

Edward Babiuch

Józef Cyrankiewicz

Piotr Jaroszewicz

Stefan Jędrzychowski

Stanisław Kociołek

Władysław Kruczek

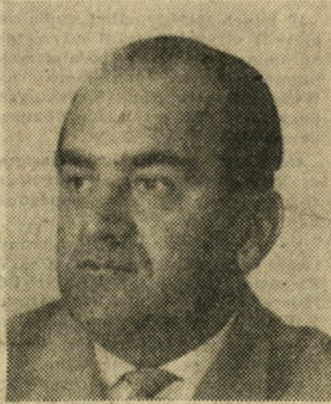
Ignacy Loga-Sowiński

Mieczysław Moczarski

Stefan Olszowski

Jan Szydlak

Józef Tejchma

Życiorysy nowych członków centralnych władz partyjnych

Członkowie Biura Politycznego

EDWARD BABIUCH

Urodził się w 1927 r. w rodzinie górniczej w powiecie będzińskim. Mając lat 14 rozpoczął pracę jako robotnik w kopalni „Kazimierz”. Po wywołaniu uczął się w śląskich technicznych zakładach naukowych. Jednocześnie działał w szeregach organizacji młodzieżowych.

W 1948 r. wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej. Od 1949 r. pełnił odpowiedzialne funkcje w Zarządzie Wojewódzkim w Katowicach, a następnie w Zarządzie Głównym Związku Młodzieży Polskiej. Po ukończeniu Centralnej Szkoły Partyjnej w 1955 r. przeszedł do pracy w Komitecie Centralnym PZPR.

Jest działaczem społecznym. Od 1959 r. przez okres kilku lat pracował jako sekretarz Warszawskiego Komitetu Wojewódzkiego PZPR.

Nie przerywając pracy ukończył studia w Szkole Głównej Planowania i Statystyki uzyskując tytuł magistra ekonomii.

W 1963 r. powrócił do pracy w Komitecie Centralnym PZPR. Od IV Zjazdu partii jest członkiem Komitetu Centralnego PZPR, gdzie objął stanowisko zastępcy kierownika Wydziału Organizacyjnego i redaktora naczelnego „Życia Partii”.

Od 1965 r. pełnił funkcje kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR.

Jest posłem na Sejm z okręgu wyborczego w Ostrołęce.

Odniesiony Orderem Sztandaru Pracy II klasy oraz innymi odznaczeniami.

Na VII Plenum Komitetu Centralnego został wybrany na członka Biura Politycznego i sekretarza KC PZPR.

PIOTR JAROSZEWICZ

Urodził się w 1909 r. w Nieswieżu w rodzinie nauczyciela szkoły ludowej. Po ukończeniu studiów nauczycielskich pracował jako nauczyciel, a w latach 1934–1939 jako kierownik szkoły powszechnej w powiecie garwolińskim. W okresie pracy zawodowej ukończył wyższy kurs nauczycielski, a następnie studiował nauki pedagogiczne i społeczne w Warszawie.

Po wybuchu wojny, od września 1939 r., przebywał w Związku Radzieckim, gdzie pracował początkowo również jako nauczyciel. W 1943 r. wstąpił ochotniczo jako szeregowy do armii polskiej w ZSRR. Ukończył szkołę oficerską w II dywizji im. Henryka Dąbrowskiego. Razem z I Armią Wojska Polskiego przebył cały szlak bojowy od Lenina do Berlina i Łaby, przechodząc wszystkie szczeble oficerskie od chorążego, zastępcy dowódcy kompanii piechoty — do pułkownika, zastępcy dowódcy do spraw politycznych. I Armii WP.

W 1944 r. wstąpił w szeregi PPR, był delegatem na I Zjazd partii w 1945 r.

Po zakończeniu działań wojennych został powołany na stanowisko zastępcy szefa Głównego Zarządu Politycznego, Wych. Wojska Polskiego, a w końcu 1945 r. został mianowany generałem brygady i wiceprezesa Rady Ministrów i stanowisko to piastował do dnia dzisiejszego. W latach 1954–1956 pełnił jednocześnie obowiązki ministra górnictwa węglowego.

Jest stałym przedstawicielem Polski w RWPG oraz członkiem Komitetu Wykonawczego RWPG.

Członek KC PZPR od 1948 r., na IV Zjeździe partii w 1964 r. oraz na V Zjeździe partii w listopadzie 1968 r. wybrany został zastępcą członka Biura Politycznego KC PZPR.

KAZIMIERZ BARCIKOWSKI

Urodził się w 1927 r. w Zgłochowie (pow. Miński Mazowiecki) w rodzinie chłopskiej. W 1946 r. ukończył szkołę średnią w Mińsku Mazowieckim.

W 1946 r. wstąpił do Związku Młodzieży Wiejskiej „Wici”, w latach następnych pełnił kierownicze funkcje w Związku Młodzieży Polskiej w Łodzi. W 1956 r. został sekretarzem ZG ZMP.

W latach 1954–56 pracował na stanowisku zastępcy redaktora naczelnego Państwowego Wydawnictwa „Iskry”.

W 1957 r. został wiceprzewodniczącym, a następnie przewodniczącym ZG Związku Młodzieży Wiejskiej.

Jest posłem na Sejm z okręgu wyborczego w Zielonej Górze.

Odniesiony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, dwukrotnie Sztandarem Pracy i kl., Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Grunwaldu II kl., Virtuti Militari i innymi odznaczeniami.

Na VII Plenum KC PZPR powołany został w skład Biura Politycznego.

MIECZYSLAW MOCZAR

Urodził się 25. 12. 1913 r. w Łodzi w rodzinie robotniczej. Ojciec jego, z zawodu robotnik kolejowy, był członkiem KPP i za działalność polityczną był represjonowany przez władze sanacyjne, dwukrotnie przez wiele lat przebywał w więzieniu.

Od najmłodszych lat pracuje jako robotnik w łódzkiej przemyśle włókienniczym. Jednocześnie już w młodzieńczym okresie wiąże się z ruchem rewolucyjnym — w 1937 r. wstępuje do MOPR, a następnie do Komunistycznej Partii Polski. Aresztowany w maju 1938 r. do września 1939 r. przebywał w więzieniu łódzkim. W 1941 r. uczestniczył w założeniu konspiracyjnej organizacji lewicowej „Front Walki za Naszą i Waszą Wolność”, która weszła później w skład Polskiej Partii Robotniczej. Od powstania Gwardii Ludowej w 1942 r. pełni w jej szeregach funkcje dowódcy VI łódzkiego obwodu GL, od 1943 r. jest dowódcą obwodu lubelskiego GL, a następnie AL, od 1944 r. — dowódcą obwodu kieleckiego AL.

Od 1945 r. M. Moczar jest szefem władz bezpieczeństwa w Łodzi oraz w woj. łódzkim. Na I Zjeździe PPR w 1945 r. zostaje wybrany członkiem KC. W 1948 r. zostaje skierowany do pracy w Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego na stanowisko wiceministra i w tym samym roku zostaje przeniesiony do Olsztyna na stanowisko wojewody, a później przewodniczącego Prezydium WRN. Od 1952 r. jest przewodniczącym Prezydium WRN w Białymstoku, a od 1954 r. — w Warszawie. W 1956 r. zostaje mianowany ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Na VII Plenum KC PZPR w lipcu 1956 r. wchodzi w skład KC partii. Po VIII Plenum KC PZPR w 1956 r. zostaje wiceprezesa, a od 1964 r. ministrem spraw wewnętrznych.

XII Plenum KC PZPR w 1968 r. powołuje go na zastępcę członka Biura Politycznego i sekretarza KC PZPR. Na funkcje te zostaje wybrany ponownie na V Zjeździe partii.

Jest posłem na Sejm z okręgu wyborczego w Końskich. M. Moczar jest od wielu lat aktywnym działaczem Związku Bojowników o Wolność i Demokrację; na III i IV kongresie ZBoWiD wybrano go prezesem Zarządu Głównego tej organizacji.

M. Moczar posiada wojskowy stopień generała dywizji. Odniesiony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy i kl., Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Grunwaldu, Virtuti Militari i innymi odznaczeniami.

VII Plenum wybrało go na członka Biura Politycznego.

STEFAN OLSZOWSKI

Urodził się 28 sierpnia 1931 r. w Toruniu, w rodzinie nauczycielskiej. W czasie nauki w szkole średniej był działaczem Związku Harcerstwa Polskiego, pełniąc m. in. funkcje komendanta hufca w pow. Włocławek. Jednocześnie był aktywistą Związku Młodzieży Polskiej. W czasie studiów na Uniwersytecie Łódzkim działał aktywnie w Związku Młodzieży Polskiej, w Zrzeszeniu Studentów Polskich i Akademickim Związku Sportowym. Pełnił m. in. funkcje przewodniczącego Rady Uczelnianej i Rady Okręgowej ZSP oraz członka Prezydium Zarządu Łódzkiego ZMP. Ukończył studia wyższe na Uniwersytecie Łódzkim i uzyskał magisterium z zakresu filologii klasycznej.

W latach 1946–50 odbył studia rolnicze i otrzymał tytuł inżyniera-rolnika. W latach późniejszych ukończył studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych przy KC PZPR z tytułem doktora ekonomii.

Od 1965 r. pełnił funkcje zastępcy kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR i naczelnego redaktora „Życia Partii”. Na IV Zjeździe partii wybrany został zastępcą członka KC, a na V Zjeździe członkiem KC PZPR. Od listopada 1968 r. jest I sekretarzem KW PZPR w Poznaniu.

Jest posłem na Sejm z okręgu wyborczego w Lesznie Wlkp. Odniesiony Orderem Sztandaru Pracy II klasy i innymi odznaczeniami.

VII Plenum Komitetu Centralnego wybrało go na sekretarza KC PZPR.

W latach 1954–1956 Stefan Olszowski pracował w Zarządzie Głównym ZMP. Przez krótki okres był polskim przedstawicielem w Międzynarodowym Związku Studentów w Paryżu.

W latach 1956–1960 przewodniczył Radzie Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich i wchodził w skład Sekretariatu KC ZMS. Przez następne trzy lata pełnił funkcję sekretarza Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Poznaniu.

W 1963 roku objął obowiązki kierownika Biura Prasy KC PZPR. Na IV Zjeździe Stefan Olszowski został wybrany członkiem KC PZPR. Na V Zjeździe partii został wybrany sekretarzem KC PZPR.

Od 1969 roku jest posłem na Sejm PRL z okręgu łódzkiego. Odniesiony Orderem Sztandaru Pracy II klasy i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. Na VII Plenum KC powołany został w skład Biura Politycznego KC.

JAN SZYDLAK

Urodził się 1925 r. w Siemianowicach na Śląsku w rodzinie górniczej. W okresie okupacji pracował w hutach „Laura” i „Florian”. Po wyzwoleniu wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej i działał w Związku Walki Młodych m. in. jako przewodniczący Zarządu Miejskiego ZWM. W 1947 r. na konferencji wojewódzkiej PPR został wybrany członkiem KW PPR, a w 1948 r. po zjednoczeniu organizacji młodzieżowych został wiceprzewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego ZMP w Katowicach, a następnie w Szczecinie.

Po ukończeniu szkoły partyjnej przy KC PZPR w 1951 r. rozpoczął pracę jako kierownik Wydziału Propagandy KW PZPR w Katowicach. W 1952 r. został sekretarzem KW, a w 1954 r. wybrany został na sekretarza ZG ZMP, która to funkcję piastował do 1957 r. kiedy powołany został na sekretarza KW PZPR w Katowicach. W latach 1960–1968 był I sekretarzem KW PZPR w Poznaniu.

Na III Zjeździe partii został wybrany na zastępcę członka KC PZPR, a na IV Zjeździe partii — członkiem KC PZPR.

Na V Zjeździe partii w listopadzie 1968 r. został powołany na zastępcę członka Biura Politycznego i sekretarza KC PZPR.

Jest posłem na Sejm z okręgu wyborczego w Bydgoszczy.

Odniesiony Orderem Sztandaru I i II klasy i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Na VII Plenum PZPR powołany został w skład Biura Politycznego KC (PAP)

WOJCIECH JARUZELSKI

Urodził się w 1923 r. w Kurowie (pow. Puław) w rodzinie inteligentnej. Po wybuchu wojny we wrześniu 1939 r. znalazł się na terenie ZSRR, a w lipcu 1941 r. wstąpił do formowanej tam armii polskiej. Przeszedł cały szlak bojowy i Armii WP. Uczestniczył w wyzwoleniu Warszawy, przełamaniu Wału Pomorskiego, w walkach nad Bałtykiem, Odrą i Łabą.

W latach 1945–1947 brał udział w walkach z bandami zbrojnego podziemia o umocnienie władzy ludowej. W 1947 r. wstąpił do partii. Ukończył Wyższą Szkołę Piechoty oraz Akademię Sztabu Generalnego im. gen. K. Świerczewskiego. W wojsku zajmował szereg odpowiedzialnych kierowniczych stanowisk. W czerwcu 1960 r. został powołany na stanowisko szefa GZP WP, a w maju 1962 r. — mianowany wiceprezesa obrony narodowej. Od 1968 r. general broni W. Jaruzelski jest ministrem obrony narodowej.

Wielokrotnie był członkiem instancji partyjnych na różnych szczeblach w wojsku.

Na IV Zjeździe partii wybrany został członkiem Komitetu Centralnego PZPR.

Jest posłem na Sejm PRL. Odniesiony Orderem Budowniczych Polski Ludowej, Orderem Sztandaru Pracy I klasy oraz innymi odznaczeniami państwowymi. Posiada liczne odznaczenia bojowe polskie i zagraniczne.

Na VII Plenum KC PZPR wybrany został zastępcą członka Biura Politycznego KC.

HENRYK JABŁOŃSKI

Urodził się w 1909 r. w rodzinie robotniczej. Ukończył studia na Uniwersytecie Warszawskim. W 1937 r. uzyskał tytuł doktora nauk historycznych.

STANISŁAW KOCIOLEK

Urodził się w Warszawie 1933 roku w rodzinie kolejarzkiej. Z zawodu nauczyciel, był m. in. kierownikiem szkoły podstawowej w Piotrkowie, pow. ława. Ukończył wyższe studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Warszawskiego.

Po okresie pracy w szkolnictwie pełnił w latach 1954–1958 odpowiedzialne funkcje w Zarządzie Dzielnicy ZMP i w Komitecie Uczelnianym PZPR na Uniwersytecie Warszawskim. W 1958 r. został I sekretarzem Komitetu Warszawskiego Związku Młodzieży Socjalistycznej. Od 1960 r. do 1963 r. był sekretarzem Komitetu Centralnego ZMS.

W 1963 r. wybrany został I sekretarzem Komitetu Dzielnicy ZMP Warszawa-Śródmieście.

Najpilniejsze zadanie na dziś i jutro

Spokój wraca do miast, które w miniołym tygodniu stały się terenem robotniczych wystąpień i tlenionych, za ich plecami, groźnych tragicznych zaburzeń oraz do fabryk, które przez kilka ostatnich dni wstrzymały produkcję.

Fakty te są pierwszą odpowiedzią na apel I sekretarza KC PZPR, Edwarda Gierka, który w niedzielę wieczorem powiedział: „najpilniejszym ze wszystkich zadań, jakie stoją w chwili obecnej przed partią, klasą robotniczą i całym narodem jest zabezpieczenie spokoju, normalnego toku pracy i życia. Tylko w takich warunkach możemy przystąpić do rozwiązywania wszystkich istniejących problemów...”

Chodzi tu w pierwszym rzędzie o takie sprawy jak znalezienie środków na zrehabilitowanie rodzinom najniższej uposażonych i wieloletnim stratom materialnych poniesionych w wyniku ostatniej podwyżki cen na artykuły żywnościowe, jak poprawa sytuacji kobiet pracujących, problemy mieszkaniowe i młodzieżowe.

Oczywiście, wszyscy zdają sobie sprawę z tego, że każdy z tych problemów ma inną wagę, że nie można oczekiwać załatwienia ich z dnia na dzień, od ręki.

Zapewnienie kierownictwa partii o wnikliwym rozpatrywaniu każdej z tych spraw stosownie do możliwości gospodarczych kraju, nie ukrywa, że ich rozwiązanie zależy od dobrej pracy nas wszystkich. Nigdzie bowiem na świecie środki materialne nie stanowiące dochód narodowy, nie spadają z nieba. Trzeba je wypracować zgodnym wysiłkiem wszystkich obywateli.

Przemówienie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka, zapowiadające powtórne rozpatrzenie Narodowego Planu Gospodarczego na rok następny i na nową pięcioletkę, zawiera takie stwierdzenie: „Będziemy nad tym pracować radząc się klasy robotniczej, wszystkich ludzi pracy. Wymaga to twórczej dyskusji, a jednocześnie wielkiego poczucia odpowiedzialności. O wspólny udział w rozwiązywaniu tych problemów zwracamy się do robotników, do inteligencji, do ludzi nauki, do wszystkich środowisk...”

Wielkie poczucie odpowiedzialności. Jest to obok obowiązku zachowania spokoju i kontynuowania pracy, trzecie podstawowe zadanie na dziś i na jutro. Współdziałając z partią w dokonywaniu zmian i reform zapewniających dynamiczny i harmo-

niczny rozwój kraju, ani na moment nie możemy zapominać o tej odpowiedzialności. Oznacza to w praktyce konieczność szerszego patrzenia na każdą pozornie małą i „wewnętrzną” sprawę, dostrzegania istniejących możliwości jej załatwienia, liczenie się z realiami.

Nieodpowiedzialność wyrządziła nam wiele szkód, w niektórych wypadkach z dni ostatnich, doprowadziła do tragicznych skutków.

Dla odpowiedzialnego, twórczego współdziałania partia będzie stwarzać „polityczne i organizacyjne warunki, przestrzegając norm demokracji socjalistycznej we wszystkich dziedzinach życia”.

To budujące stwierdzenie skierowane jest do całego społeczeństwa, do partyjnych i bezpartyjnych obywateli, do wszystkich organizacji Frontu Jedności Narodu. Stanowi ono płaszczyznę dla konstruktywnej działalności wszystkich tych, którym leży na sercu dobro całego kraju. I nie ulega wątpliwości, że na apel ten odpowiada szerokie rzesze naszego społeczeństwa. Dając tym dowód pełnego zrozumienia intencji, jakie przyświecają kierownictwu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Jest i czwarta, niezmiennie ważna i istotna sprawa. Przemówienie I sekretarza KC PZPR potwierdza z całą mocą, że „zgodnie z międzynarodowymi tradycjami naszego narodu, z marksistowsko-leninowską ideologią naszej Partii, Polska jest i będzie trwałym ogniem sił socjalizmu, demokracji i pokoju”.

Obrał się przed ćwierćwieczem drogę socjalistycznego rozwoju, przyjaźni i sojuszu ze Związkiem Radzieckim i wszystkimi krajami demokracji ludowej. Naszym świętym obowiązkiem jest tę przyjaźń i te sojusze pogłębiać i umacniać.

Będziemy kontynuować wysiłki dla utrzymania pokoju i bezpieczeństwa Europy, będziemy w tym kierunku współdziałać ze wszystkimi państwami niezależnie od panujących w nich ustrojów, ale czynimy to i będziemy czynić dla obopólnych korzyści, dla bezpieczeństwa ich i naszego.

Spokój, praca, odpowiedzialność i cierpliwość, a nade wszystko zespolenie się wokół nowego kierownictwa partii — oto zadania wynikające dla nas, dla ludzi pracy w całym Polsce, na dziś, na lata, które są przed nami. (API)

Zastępcy członków Biura Politycznego

Ciężkie walki na Płaskowyżu Centralnym w Wietnamie Płd. Ostrzelano kwaterę główną „marines”

Rzecznik amerykańskiego dowództwa wojskowego poinformował w poniedziałek w Sajgonie, że w ciągu ubiegłej nocy toczyły się ciężkie walki pomiędzy oddziałami amerykańskimi i reżimowymi a siłami wyzwoleniczymi.

W sprawie Berlina Zach.

Demarche ambasady ZSRR i NRD

Ambasada ZSRR w NRD skierowała do administracji trzech państw zachodnich w Berlinie Zachodnim demarche w związku z bezprawnym zwołaniem w Berlinie Zachodnim 21 grudnia konferencji przewodniczących frakcji parlamentarnych SPD w lapdagach (parlamentach krajowych) NRF. W demarche podkreślono, że nie dawno w związku z posiedzeniem w Berlinie Zachodnim frakcji CDU/CSU Bundestagu strona radziecka zwracała uwagę rządów Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji na prowokacyjny charakter tego rodzaju postępowania, służącego podtrzymywaniu bezprawnych roszczeń NRF do Berlina Zachodniego, wywołaniu komplikacji międzynarodowych, stworzeniu dodatkowych trudności dla normalizacji sytuacji w Berlinie Zachodnim i wokół niego. Obecnie sytuacja w znacznym stopniu się powtórza.

W demarche mówi się dalej, że organizatorzy i protektorzy tych bezprawnych posunięć ponoszą odpowiedzialność za wszystkie następstwa. (PAP)

Rzecznik poinformował, że już czwarty dzień z kolei toczą się walki na Płaskowyżu Centralnym w prowincji Pleiku. Partyzanci kontynuują również ofensywę w rejonie delty Mekong, w jej południowej części.

Amerykańska piechota przy pomocy helikopterów toczyła walki z oddziałami partyzanckimi w odległości 3 km na południe od strefy zdemilitaryzowanej. O ciężkich starciach donoszą również z prowincji Quang Nam.

Rzecznik amerykański dodał również, że w nocy z niedzieli na poniedziałek partyzanci po ludniowietnamscy ostrzelali kwaterę główną dowództwa amerykańskiej piechoty morskiej w Hoi An, 32 km na południe od Da Nang. (PAP)

W. Brandt o stosunkach między Polską a NRF

Kancelarz NRF Willy Brandt oświadczył, iż jest zdania, że zmiana w kierownictwie PZPR „Nie będzie miała wpływu na układ” między Polską a NRF.

Oświadczenie to Brandt złożył w wywiadzie dla wtorkowego wydania dziennika „Neue Ruhr Zeitung”, wychodzącego w Essen. (PAP)

W całym kraju potrzebne są praca i spokój wzajemne zrozumienie i zaufanie

Przemówienie radiowo-telewizyjne
I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka

TOWARZYSZE I OBYWATELE! RODACY!

W dniu dzisiejszym Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej powierzył mi obowiązki I sekretarza. Zwracam się do was w imieniu partii.

W ostatnim tygodniu zaszły wydarzenia, które głęboko wstrząsnęły całym społeczeństwem i postawiły ojczyznę w obliczu wielkiego niebezpieczeństwa. Miasta Wybrzeża — Gdańsk, Gdynia, Szczecin, Elbląg — stały się terenem robotniczych wystąpień, zaburzeń i starć ulicznych. Zginęli ludzie. Wszyscy przeżywamy tę tragedię.

Nie mogą nie cisnąć się na usta pytania: dlaczego doszło do tego nieszczęścia? Jak narodził się i dlaczego nabrzmiał tak ostry konflikt społeczny? Czy są takie sprawy — przeciw naszemu wewnętrznemu, domowemu — których nie mogliśmy rozstrzygnąć w inny sposób?

Jest naszym obowiązkiem — kierownictwa partii i rządu udzielić partii i narodowi pełnej odpowiedzi na te pytania. Będzie to odpowiedź trudna i samokrytyczna, ale będzie jasna i prawdziwa. Są bowiem u podłoża obecnej sytuacji w naszym kraju przyczyny, które wynikają z rzeczywistych trudności. Mamy prawo liczyć na zrozumienie tych trudności przez klasę robotniczą, przez całe społeczeństwo. Ale są i takie przyczyny, które wynikły z nieprzeżytych koncepcji w polityce gospodarczej. Te będziemy usuwać. Żelazną regułą naszej polityki gospodarczej i naszej polityki w ogóle musi być zawsze liczenie się z rzeczywistością, szeroka konsultacja z klasą robotniczą i inteligencją, respektowanie zasad kolegialności i demokracji w życiu partii i w działaniu władz naczelnych.

Ostatnie wydarzenia przypominały nam w sposób bolesny tę podstawową prawdę, że partia musi zawsze utrzymywać ścisłą więź z klasą robotniczą i całym narodem, że nie wolno jej utracić wspólnego języka z ludźmi pracy.

Naród nasz, który przeszedł przez tyle tragicznych doświadczeń, klasa robotnicza i jej partia, które wy dobyły kraj z największej dziejowej otchłini, muszą znaleźć w sobie dość siły, rozważli i odpowiedzialnie, by zamełowi położyć kres, a stojące przed nami nabrzmiałe sprawy rozstrzygnąć w spokoju zgodnie z interesami kraju.

O tych właśnie, niezwykle ważnych dla ludzi pracy i państwa polskiego sprawach, w poczuciu największej za nie odpowiedzialności mówiliśmy na dzisiejszym posiedzeniu Komitetu Centralnego i podjęliśmy konieczne decyzje. O nich właśnie chcę was drodzy rodacy poinformować.

Ostatnio podjęte decyzje w sprawie zmiany cen zwiększyły wydatki ludności na zakup artykułów żywnościowych.

Komitet Centralny zobowiązał Biuro Polityczne do rozpatrzenia w ciągu najbliższych dni możliwości poprawy położenia materialnego rodzin najmniej uposażonych i wielodzietnych, które w rezultacie ostatnio dokonanej zmiany cen najbardziej odczuły uszczerbek w swoich budżetach.

Musimy na ten cel wygospodarować niezbędne środki.

Jest i wiele innych spraw, które bolą ludzi pracy i wymagają będą rozstrzygnięcia. Wśród nich sytuacja kobiet pracujących, problem mieszkaniowy, sprawy młodzieży. Chcę was zapewnić, że wszystkie one będą z największą troską rozpatrywane przez kierownictwo partii i rządu i rozwiązywane stosownie do możliwości, i tylko stosownie do możliwości gospodarczych, jakimi będziemy dysponować, a te zależą od dobrej pracy nas wszystkich bez wyjątku.

Będziemy musieli na nowo, wnikliwie rozpatrzyć sprawy Narodowego Planu Gospodarczego na rok następny i na całą nową pięcioletkę. Musimy podjąć pracę nad wytyczeniem takich planów, nad dokonaniem takich zmian i reform, które zapewnią dynamiczny, a jednocześnie harmonijny rozwój kraju. Będziemy nad tym pracować, radząc się klasy robotniczej, wszystkich ludzi pracy. Wymaga to twórczej dyskusji, a jednocześnie wielkiego poczucia odpowiedzialności. O wspólnym w rozwiązywaniu tych ważnych problemów zwracam się do robotników, do inteligencji, do ludzi nauki, do wszystkich środowisk. Dla takiego współdziałania będziemy stwarzać polityczne i organizacyjne warunki, przestrzegając norm demokracji socjalistycznej we wszystkich dziedzinach życia.

Wierzmy, że nasze dzisiejsze decyzje spotkają się z aprobatą i poparciem całego społeczeństwa, mieszkańców miast i wsi. Będziemy je realizować wspólnie z sojusznymi stronnictwami — Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym i Stronnictwem Demokratycznym, ze wszystkimi organizacjami Frontu Jedności Narodu. Sprawy, które podejmujemy dotyczą całego naszego narodu — partyjnych i bezpartyjnych, wierzących i niewierzących i dla każdego obywatela jest miejsce w sprawach tych rozstrzygnięć i realizacji.

Czwierć wieku temu naród nasz wszedł na drogę socjalizmu. Wierzyliśmy na nią po najtragiczniejszych w naszych dziejach doświadczeniach, że strasznym ciężarem strat i zniszczeń. Mamy już wielki i trwały dorobek. Możemy i powinniśmy osiągać więcej, otwierając przed młodym pokoleniem nowe horyzonty. Żadne wrogi siły nie są w stanie z drogi socjalizmu nas sprowadzić, ani zawrócić.

Idziemy razem z całą wielką socjalistyczną wspólnotą, a przede wszystkim z naszym wypróbowanym przyjacielem i sojusznikiem — Związkiem Radzieckim. Przyjaźń tę i sojusz ten będziemy nadal w braterskiej i serdecznej współpracy umacniać. Jest to dla nas sprawą fundamentalną, gwarancją niepodległości, bezpieczeństwa i rozwoju ojczyzny — podstawowa. Zgodnie z międzynarodowymi tradycjami naszego narodu, z marksistowsko-leninowską ideologią naszej partii, Polska jest i będzie trwałym ogniwem sił socjalizmu, demokracji i pokoju.

Pokój i bezpieczeństwo naszej ojczyzny związane są nierozłącznie z pokojem i bezpieczeństwem Europy. Będziemy kontynuować wysiłki w celu ich utrwalenia, gotowi współdziałać w tym kierunku i współpracować ku ogólnym korzyściom — ze wszystkimi państwami, niezależnie od różnic ustrojowych. Z tą myślą wstąpiliśmy wraz z innymi krajami socjalistycznymi na drogę normalizacji stosunków z Niemiecką Republiką Federalną.

Najpilniejszym ze wszystkich zadań, jakie stoją w chwili obecnej przed partią, klasą robotniczą i całym narodem jest zabezpieczenie spokoju, normalnego toku pracy i życia. Tyl-

ko w takich warunkach możemy przystąpić do rozwiązywania wszystkich istniejących problemów.

W tych trudnych i pełnych napięcia dniach kieruję słowa najwyższego uznania do wszystkich robotników i robotników, techników i inżynierów, pracowników oświaty, kultury i służb społecznych, którzy w ogromnej większości kraju, mimo rozgoryczenia, wykazali dyscyplinę społeczną, nie dopuścili do zakłóceń w rytmie pracy swych zakładów.

Zwracam się w imieniu Komitetu Centralnego również do tych robotników, którzy dali się ponieść emocjom i przerwali pracę. Odpowiedzialność spoczywająca na mnie i na kierownictwie partii nakazuje mi z całą otwartością powiedzieć, że było to postępowanie brzemienne w wielkie niebezpieczeństwo dla kraju, choć rozumiemy, że motywy tego postępowania były najczęściej uczciwe. Zostało to bowiem wykorzystane przez wrogów socjalizmu, przez żywioły społeczne i przestępcze. To nie robotniczy protest, lecz działania tych żywiołów musiały spotkać się ze zdecydowanym odporem sił obrony porządku — milicji i Wojska Polskiego, które wypełniły nałożony na nich obowiązek. Szło bowiem o sprawę najważniejszą, o bezpieczeństwo i ład społeczny w naszym kraju.

Zwracam się z gorącym apelem do wszystkich polskich robotników, do wszystkich ludzi pracy: wyciągnijmy razem wnioski z bolesnych doświadczeń ostatniego tygodnia. Zwracam się do was zwłaszcza — metalowcy i górnicy, hutnicy, włóknarze i budowlani, kolejarze i drukarze, a szczególnie do was, stoczniowcy i portownicy. W całym kraju konieczny jest porządek i ład, praca i spokój, wzajemne zrozumienie i zaufanie. Niechaj pracując normalnie wszystkie fabryki, zakłady pracy i instytucje, niechaj działają bez żadnych przerw wszystkie służby publiczne. Niechaj nie nie zakłóca spokoju i bezpieczeństwa na ulicach naszych miast. Jest to absolutna konieczność, leży to w najbardziej żywotnych interesach całego narodu i państwa, każdego z nas. Zwracam się do was, rolnicy i pracownicy PGR-ów — swą pracą, ofiarnym wysiłkiem powiększajcie produkcję rolniczą, tak potrzebną dla lepszego zaopatrzenia ludności miast. Jest to dziś najlepszy wyraz obywatelskiej postawy — umacniania sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Zwracam się również z gorącym apelem do was, młodzieży polska — robotnicza, chłopska, studencka i szkolna. Wasza żarliwość, wasza młodzieńcza energia są wielkim skarbem ojczyzny, który jedynie dla jej dobra i dla jej rozwoju wykorzystany być powinien.

W imieniu Komitetu Centralnego apeluję do wszystkich członków partii, do jej działaczy i komitetów wszystkich szczebli — czyniście odwrotnie wszystko, co jest niezbędne, by zaprowadzić ład, porządek i spokój, co jest pierwszym warunkiem realizacji naszych zadań.

TOWARZYSZE I OBYWATELE!

RODACY!

Oto problemy, z którymi w imieniu Komitetu Centralnego i całej partii zwracam się do was. Są to dziś najważniejsze sprawy naszej ojczyzny — Polski Ludowej. Wymagają one serdecznej troski, wspólnego wysiłku, jednoci całego narodu.

Inicjatywy produkcyjne załóg

Dokończenie ze str. 1

mie pracy, poczuciu odpowiedzialności cechującej dzisiejszą postawę ludzi ze wszystkich środowisk społecznych.

Rezultaty VII Plenum KC PZPR, dokonane zmiany w składzie kierownictwa partii, przemówienie I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka, określające linię działania nowego kierownictwa są żywo dyskutowane i komentowane, znajdują pełną aprobatę. Stwierdzają to de pesze i rezolucje kierowane w poniedziałek do Komitetu Centralnego.

To, że największe znaczenie ma poparcie nie słowem, ale czynem — jest w pełni doceniane także w zakładach, w których w ostatnich dniach praca ulegała zakłóceniu.

Stolica — waży się w naszej gospodarce ośrodek przemysłowy. Poniedziałkowe rezultaty pracy warszawskich zakładów przemysłowych mogą być z całą pewnością zaliczane do co najmniej dobrych.

W Zakładach Mechanicznych im. Nowotki wydział narzędziowy przyjął dodatkowe zobowiązania dotyczące przekroczenia zadań rocznych, a w ślad za nim podobne zobowiązania zgłosiły pozostałe wydziały. Za powiedz rozpatrzenia przez kierownictwo partii i rządu tych spraw, które wymagają szybkiego rozwiązania, pracownicy zakładów przyjęli z dużym zrozumieniem i zaufaniem. Widzi my jedną tylko formę wyrażenia pomocy dla nowego kierownictwa: dobrą pracą. Podjęliśmy się wykonać dodatkową produkcję eksportową, na którą jest zbyt — za 5 min zł dew.

W sercu przemysłowym Polski — na Śląsku i w Zagłębiu Dąbrowskim — decyzje VII Plenum KC PZPR i wystąpienie Edwarda Gierka przyjęte zostało przez górników, hutników, metalowców wzmoczoną dyscypliną produkcyjną i społeczną. W licznych zakładach pracy, w oddziałach produkcyjnych, centralach odbyły się narady robocze, na których ustalano kierunki pracy na najbliższe dni. Zgłaszano też szereg nowych inicjatyw dotyczących produkcji i warunków socjalno-bytowych.

W Poznaniu wielotysięczna załoga kombinatu „H. Cegielski” pracowała w poniedziałek nad przedterminowym wykonaniem planów produkcyjnych i eksportowych. Trwają tam m. in. ostatnie prace nad wykonaniem silnika-giganta dla statków o nośności 55 tys. ton. Wszystko wskazuje na to, że załoga „Stomila” przekroczy plan roczny, bowiem oddziały produkcyjne pracują rytmicznie. Zdając sobie sprawę z potrzeb rynku załoga pragnie dostarczyć dodatkowo kilka tysięcy opon samochodowych.

Wszystkie 7 oddziałów Poznańskich Zakładów Produkcji Betonów zameldowały w poniedziałek o wykonaniu ilościowym i wartościowym zadań tegorocznego planu. Załogi wyraziły gotowość przyspieszenia tempa produkcji elementów prefabrykowanych, przeznaczonych w większości dla potrzeb budownictwa mieszkaniowego. Załoga Zakładów Koncentratów Spożywczych „Amino” dostarczy dodatkowo w bieżącym roku szczególnie poszukiwane na rynku koncentraty spożywcze.

Na wiadomość o obradach ostatniego plenum brigada korników Zakładów Naprawczych Przemysłu Węgla Brunatnego postanowiła w

Ruszył II Oddział w Śremie

Przykład dobrej roboty

Budowniczości największej w kraju Odlewni Żeliwa w Śremie (oddziału Zakładów „Cegielskiego”) przeżywali w ubiegłą niedzielę swój wielki dzień. W obecności licznie zgromadzonych mieszkańców Śremu i okolicy, przekazywali odlewnikom „Cegielskiego” drugi z kolei kompleks budowli i urządzeń technicznych, o zdolności produkcyjnej 25 000 ton odlewów rocznie.

Przybyły delegacje licznych zakładów odlewniczych z Wielkopolski oraz przedstawiciele władz z Poznania: sekretarz KW PZPR — Czesław Kończal i przewodniczący Prezydium WRN — Franciszek Szczerbał.

Po przemówieniach wiceministra przemysłu ciężkiego — Władysława Lejczaka i wiceministra budownictwa — Andrzeja Szody, podkreślających znaczenie uruchamiania obiektów dla dalszego rozwoju gospodarki kraju i regionu, prawie stu najbardziej zasłużonych pracowników służb projektowych, wykonawczych i inwestorskich Odlewni udekorowano odznaczeniami państwowymi lub odznakami wojewódzkimi.

Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski udekorowano: Leszka Datę, Alojzego Łuczaka oraz Antoniego Śnieżyńskiego.

Złotymi Krzyżami Zasługi: Antoniego Masznera i Antoniego Skłarskiego.

Srebrne Krzyże Zasługi otrzymali: Janusz Brzuszkiewicz, Ireneusz Chojński, Ireneusz Frontczak, Albert Fizek, Jerzy Kapela, Czesław Karolewski, Czesław Kaźmierczak, Walentyna Langwińska, Jerzy Lenarczyk, Mieczysław Leszczyński, Edward Macura, Franciszek Mamczak, Kazimierz Mielczarek, Ryszard Motyczński, Janusz Możeszek, Jerzy Przybylski, Wincenty Springacz, Ludwik Stawik, Leszek Stobiecki, Stanisław Szymanowski, Leon Świech, Zygmunt Wyganowski, Edward Zaorski, Zbigniew Zięlecki, Lech Żelezný i Jan Zurawski.

26 pracowników otrzymało Brązowe Krzyże Zasługi.

42 pracowników udekorowanych zostało Odznaką Honorową „Za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego”.

★

Bez odlewów nie można wyprodukować żadnej maszyny, żadnego urządzenia techniczne

go, obojętnie czy to będzie samolot, czy zwykła pralka. To też rozwój przemysłu w Polsce spowodował olbrzymi wzrost zapotrzebowania na odlewy. Zapotrzebowania do dziś w pełni nie zaspokojonego. Niedostatek odlewów zaczął zakłócać rytmicność pracy fabryk i uniemożliwiać zagospodarowanie rezerw mocy produkcyjnych.

6 lat temu zapadła decyzja o budowie trzech nowych wielkich odlewni. Pierwszą zlokalizowano w Końskich, w kieleckim okręgu przemysłowym, drugą w Ursusie pod Warszawą, trzecią w Śremie, z myślą o zaspokojeniu potrzeb Zakładów „Cegielskiego” i innych fabryk metalowych Wielkopolski. Rozpoczął się wyścig z czasem: kto szybciej, lepiej i taniej wybuduje te wielkie obiekty.

W stwierdzeniu tym nie ma przesady. Największa z istniejących w kraju odlewni, poznańskiego „Pometu”, produkuje 35 tysięcy ton odlewów rocznie. Śremska — po zakończeniu budowy, planowaną na rok 1972 — ma dawać 77 000 ton odlewów rocznie i to o nie spotykanym dotąd ciężarze, kształtach, jakości i precyzji.

Wypożyczenie techniczne — najnowocześniejsze w Europie. Docelowe zatrudnienie — 4 000 osób. Całkowity koszt budowy — 1 miliard 740 mln zł. Wartość rocznej produkcji prawie miliard złotych.

Budowę Odlewni w Śremie rozpoczęto 6 grudnia 1964. Nadzór inwestorski zlecono Zakładom „Cegielskiego”. Dokumentację sporządzili inżynierowie i technicy warszawskiego „Prolewu”. Wykonanie masywnych i urządzeń zlecono kilku firmom krajowym zakładom. Generalnym wykonawcą budowy ucniono Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego, które dobrało sobie do pomocy 7 innych poznańskich przedsiębiorstw budowlano-montażowych („Mostostal”, „Elmont”, „Instal”, „Hydrobudowa-9”, PRK-10, PPRT i PPPE) oraz 2 zamiejscowe („Energomontaż” z Warszawy i „Izokor” z Płocka).

Śremska inwestycja składa się z 3 samodzielnych kompleksów odlewniczych, obsługiwanych przez wspólny centralny ośrodek i urządzenia towarzyszące.

Pierwszy z tych kompleksów o zdolności produkcyjnej 20 000 ton rocznie, budowlani oddali do eksploatacji już w końcu 1968 roku. Drugi kompleks o zdolności wytwórczej 25 000 ton odlewów rocznie, przekazano odlewnikom „Cegielskiego” w ubiegłą niedzielę. Trzeci i ostatni kompleks ma być gotowy w roku 1972, lecz budowlani zapowiedzieli, że postarają się oddać go do użytku wcześniej.

★

Śremska inwestycja jest przykładem nowoczesnej organizacji robót, racjonalnej gospodarki i przemysłowego przygotowania wszystkich elementów, warunkujących szybkie zakończenie budowy. Jeśli mówić o nowym sposobie myślenia i działania, o intensyfikacji — to przykładów należy szukać właśnie tam.

Każdy, kto ogląda śremską inwestycję musi przyznać, iż nie wydawano tam złotych na rzeczy zbędne. Projektantom udało się dokonać symbiozy piękna architektury z najwyższymi wymogami techniki, przy czym wybudowano ten obiekt w terminie krótszym, niż pierwotnie planowano. Toteż w minioną niedzielę, na twarzach pracowników wymienionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych — widać było radość i zadowolenie. Odznaczenie 93 z nich, przyjmowano oklaskami. Zasłużyli na to w pełni.

PIOTR CHOJNACKI

Zielone zaplecze Poznania

WIELKOPOLSKA

dzisiaj i jutro

skiego. Jej uczestnicy oceniając dotychczasowy dorobek, z gospodarską troską wskazywali na najważniejsze kierunki dalszego rozwoju. Znacznymi osiągnięciami może poszczycić się przemysł: Zakłady Przemysłu Ziemiannianego oraz Zakłady Fosforowe w Luboniu, Swarzędzkie Fabryki Mebli, Zakłady Remontowe Energetyki, Spółdzielnia „Hutnik” w Pobiedziskach, Spółdzielnia Farmaceutyczna „Aseptia”... Załogi tych zakładów przekroczyły już zadania bieżącej 5-letki. Jest to tym cenniejsze, że nie przekroczone planowego stanu zatrudnienia, a całą nadwyżkę osiągnięto wzrostem wydajności pracy.

Te wyniki nie zadowalały w pełni uczestników Konferencji. Starali się znaleźć odpowiedzi na podstawowe pytania: jakie kierunki, zgodne z uchwałą V Plenum KC PZPR, ustalić dla przemysłu i rolnictwa, by zapewnić prawidłowy rozwój całej gospodarki? Wskazywano na konieczność pełnego wykorzystania posiadanych już majątków trwałych, jego modernizacji, wykorzystania wszystkich rezerw przy lepszej organizacji pracy. Te czynniki winny gwarantować wysoką jakość wyrobów, a przez to łatwą ich zbywalność. Wskazywano również na potrzebę rozwoju produkcji antyimportowej; posługiwano się przy tym przykładem Poznańskich Zakładów Nawozów Fosforowych, które w planie na lata 1971-72 ujęto produkcję antyimportowego fluorku glinu oraz Spółdzielni Pracy „Aseptia”. Takie możliwości istnieją też w innych zakładach.

Ambicją powiatu poznańskiego od wielu lat jest to, by zostać spichlerzem i zielonym zapleczem Poznania. Właśnie w wyniku Konferencji powstał ciekawy plan na najbliższe dwa lata. Musiał on uwzględnić fakt, że powiat poznański stanowi pierścień wokół metropolii przemysłowej i administracyjnej, co niesie z sobą zjawiska dodatnie jak również ujemne. To właśnie w powiecie poznańskim jest największa grupa tzw. chłopo-robotników — bazy kadrowej dla przemysłu, nie zawsze jednak we właściwy sposób gospodarujących na roli. Te problemy muszą widzieć i uwzględnić władze kierujące powiatem.

Ostatnio można zanotować w tej dziedzinie pewną poprawę. Kombinaty ogrodnicze — Naramowice i Owińska, wzrost liczby szkółki, zwiększenie arealu upraw warzyw o 300 ha, to fragment dokonujących się zmian.

Na 1976 gospodarstw indywidualnych — 13 676 dysponuje arealem poniżej 2 ha. Ich właściciele najczęściej pracują w przemyśle. Gospodarstwom poświęcają mniej czasu, przez co cierpi ich towarowość. Istnieją również takie gromady jak Suchy Las, Przemierowo, Kobylnica, gdzie rozdrobnienie gospodarstw stwarza trudności w realizacji obowiązków wobec państwa. Jak wskazywali uczestnicy Konferencji — właśnie w tych małych gospodarstwach istnieją możliwości stworzenia bazy owocowo-warzywniej. I na takie kierunki stawia program na dwa najbliższe lata. Realizacja tego zamierzenia to wzrost dochodowości rolników, a jednocześnie lepsze zaopatrzenie Poznania.

Opracowany na lata 1971-72 program pracy polityczno-gospodarczej jest wynikiem doświadczenia działaczy, postulatów terenu, konsultacji z naukowcami. Powiat ma wszelkie szanse, by spełniać funkcje rejonu rekreacyjnego dla miasta i stać się w pełni jego zielonym zapleczem.

JERZY KNAPIK

Kardiolog coraz częściej spotyka w swej codziennej praktyce pacjentów cierpiących na tzw. nerwicę narządu krążenia. Przypisują jej zarówno czynnikom ustrojowym, jak i szkodliwemu wpływowi środowiska — tempo współczesnego życia, ograniczenie ruchu i wadliwe stosunki międzyludzkie, oto czynniki doprowadzające ludzi do zaburzeń nerwicznych. Środki farmakologiczne, aczkolwiek przynoszą ulgę, nie usuwają przyczyny choroby.

Badania nad wpływem leczenia sanatoryjnego czynnościowych zaburzeń narządu krążenia podjęła grupa lekarzy wrocławskich z Kliniki Chorób Wewnętrznych i Psychiatrycznej oraz ośrodka naukowo-licznego w Świeradowie. W tym celu skierowano do Świeradowa 30 pacjentów, którzy uskarżali się m. in. na stałe zmęczenie, zakłócenie bicia serca, bóle i ścisnienie w okolicy serca, niepokój, zaburzenia snu, bóle i zawroty głowy.

W każdym przypadku przeprowadzono badania psychiatryczne, które wykryły zaburzenia nerwiczne i internistyczne.

Jak opanować własne serce?

czne, które wykluczyły istnienie zmian organicznych w narządzie krążenia.

Po wstępnej psychoterapii, wyjaśniającej podłoże dolegliwości i program leczenia, podjęto kurację sanatoryjną, w czasie której zapewniono choremu jak najwięcej wypoczynku, rozrywkę i odprężenia. Leczenie usprawniające polegało na gimnastyce leczniczej, natryskach, bieżach szwedzkich i kąpielach mineralnych. Spacerowano na trasach ustalonych przez lekarza — były to coraz dłuższe i związane z koniecznością pokonywania coraz większych wzniesień, aż do wspinaczki na najwyższy szczyt górskiej okolicy. Całkowite ustąpienie dolegliwości uzyskano u dwóch, częściowe — aż u 23 chorych, u kilku pacjentów nie nastąpiła poprawa, u żadnego jednak nie zanotowano pogorszenia.

Ćwiczenia fizyczne, które wykonywali chorzy w uzdrowisku, trwały zbyt krótko, by można było im przypisać uzdrowienie pacjentów. Stanowiły one jednak cenny element psychoterapii. Chorzy sami zresztą dochodzili do przekonania, że mimo niepozbierania leków są zdolni do wysiłku fizycznego.

W. K.

SPORT • SPORT • SPORT

Koszykówka

Koniec jesiennej rundy

Jako ostatnie zakończyły rundę jesienną sezonu mistrzowskiego 1970/71 koszykarki I ligi. Odbyły się również mecze rewanżowe z serii eliminacyjnej rozgrywek o Puchar Polski w koszykówce żeńskiej.

Z dwóch poznańskich zespołów AZS-u i Lecha (mecze Olimpii przelozone zostały na 30 i 31 stycznia przyszłego roku), dwa cenne zwycięstwa odniosły poznańskie akademickie. Dwukrotnie wygrały one z ŁKS-em. Lech natomiast, występując w Krakowie, przegrał dwa razy z aktualnym mistrzem Polski — Wisłą.

Spotkania AZS — ŁKS były dla obserwujących je kibiców niezwykle denerwujące. Oba zespoły walczyły o dwupunktowe zwycięstwa w meczach, które dzięki temu przesunęły się o kilka miejsc w górę i można teraz już spokojnie przyzotować się do decydującej drugiej rundy. Niewątpliwie na wyróżnienie zasługuje postawa młodego zawodniczki poznańskiego AZS E. Walkowiak, która w obu meczach strzeliła najwięcej punktów dla swej drużyny. Wydało się, że z tej koszykarki trener B. Wiśniewski będzie miał jeszcze dużą pociechę.

Po sukcesach nad poznańskim Lechem, koszykarki Wisły zdobyły tytuł mistrza „jesieni” i nie nie wskazuje na to, by w drugiej rundzie sytuacja mogła ulec zmianie. Wisła jest aktualnie naszym najlepszym zespołem, chociaż z uwagi na brak rezerw w następnych latach jej pozycja może być zagrożona.

Polonia — AZS W-wa 60:68 i 70:56
Wisła — Lech 64:51 i 83:56
AZS P-a — ŁKS 54:53 i 72:70

1. Wisła	14	27	1046—803
2. Lech	14	23	924—869
3. ŁKS	14	21	928—883
4. AZS P-a	14	20	839—890
5. Olimpia	12	18	699—734
6. Polonia	14	18	871—969

W ogólnopolskim turnieju tenisowym z udziałem zawodników urodzonych w 1954 r., rozegranym w Zielonej Górze, reprezentowanych było 6 okręgów. Zawodnik

Polonia — Gołaski zajął w finale czwarte miejsce przegrywając z Radzińskim z Zielonej Góry.

Awans do ekstraklasy zapasniczej w stylu wolnym wywalczyły drużyny ŁKS Łódź i KS Dąb Brzeźnica.

Dwa zwycięstwa odnieśli na własnym parkiecie piłkarze zespołu Gwardii Opoli, pokonując zespół Defa Babelsberg (NRD) 3:1 i 2:1.

Siatkarki łódzkiego Startu zapewniły sobie na półmetku rozgrywek ekstraklasy pierwsze miejsce. Prowadzą one przed AZS Warszawa i Wisłą Kraków. W ekstraklasie siatkarzy prowadzi Resovia przed Legią, AZS Olsztyn i Hutnik Nowa Huta.

W rozgrywkach o Puchar Europy w siatkówce, holenderski zespół Bekkeveld Heerlen, dzięki korzystniejszemu bilansowi małych punktów awansował do ćwierćfinału, w którym zmierzy się z Wisłą Kraków. W ćwierćfinale siatkarzy Europy mężczyzn Legia będzie miała do przeciwnika SC Lipsk.

W eliminacyjnym meczu piłkarskich mistrzostw Europy (grupa III) reprezentacja Szwajcarii pokonała w Valetcie drużynę Malty 2:1.

Reprezentacja Francji zakwalifikowała się do finału rozgrywek o Puchar Europy w rugby. W Casablance Francja pokonała Maroko 60:3.

Szwedzki zespół Brynasse pokonał w Sztokholmie w meczu hokeja na lodzie o Puchar Europy drużynę mistrza NRD — Dynamo Weisswasser 12:5.

W Nitrze odbyło się międzypaństwowe spotkanie piłki ręcznej kobiet CSRS — Rumunia. Wygrała drużyna Czechosłowacji 10:6.

Piłka ręczna

Bez sukcesów w NRD

W stolicy NRD zakończył się w niedzielę wielki międzynarodowy turniej piłki ręcznej mężczyzn. W finale spotkały się zespoły aktualnego mistrza świata — Rumunii z drużyną wicemistrza NRD. Mecz ten stał na bardzo wysokim poziomie i zakończył się zwycięstwem Rumunii 16:12. Trzecie miejsce zajęła drużyna Węgier, czwarte ZSRR, piąte CSRS, szóste NRD II, siódme Austria, zaś ostatnie, ósme — Polska.

Nawet najwięksi pesymiści nie spodziewali się tak fatalnej postawy naszych piłkarzy ręcznych. W czasie eliminacji wygrali oni co prawda z zespołem ZSRR 10:9, ale potem ulegli drugiej reprezentacji NRD 13:16. Na domiar złego w ostatnim swoim meczu podczas turnieju Polacy przegrali z niemiecką notowaną drużyną Austrii 18:14. (s)

Na zimowych szlakach

Chociaż w naszym regionie brak jest jeszcze opadów śniegu, które pozwoliłyby na jazdę na nartach lub na sankach — sezon zimowy sportowy w kraju i za granicą zaczyna nabierać rumieńców. Organizowane są liczne zawody w narciarstwie i jeździe szybkiej na lodzie itp.

W Zakopanem odbyło się uroczyste otwarcie sezonu w jeździe szybkiej na lodzie. Z tej okazji spotkały się zespoły juniorów Dy-

namo Berlin i Zakopane oraz pojedynki krajowych rywali Olimpii Elbląg i Legii Warszawa. Spotkanie międzynarodowe zakończyło się bardzo wysokim, gdyż 143-punktowym zwycięstwem gości. Nasza młodzież była o kilka klas, szczególnie w konkurencjach dziewcząt

gorsza od zespołu berlińskiego. W drugim meczu Olimpia wygrała z Legią.

Podczas treningu kadry naszych skoczków w Szczyrbskim Jeziorze, odbyły się zawody kontrolne. Wygrał je Pawłusiak, który skoczył na odległość 83,5 m i 81 m. Drugi był Bieńek a trzeci Przybyła.

W Val d'Isere podczas międzynarodowych zawodów, kryterium pierwszego śniegu rozegrany został bieg zjazdowy mężczyzn. Nieoczekiwanie wygrał go młody Austriak Cordina, który wyprzedził Francuza Ornela i zdobywcę Pucharu Świata Austriaka Schranza. Z Polaków Kaim był 49, Jan Bachleda — 72 zaś Cwikło — 80.

Reprezentacja Polski juniorów w hokeju na lodzie rozegrała trzeci, ostatni mecz podczas swego pobytu w Moskwie. Polacy przegrali z młodzieżowym zespołem klubu Dynamo 1:8. Był to niewątpliwie najslabszy występ młodych polskich hokeistów w Moskwie.

Z udziałem ponad 400 narciarzy zainaugurowany został tegoroczny sezon narciarski w Beskidach. W konkursie skoków zwyciężył Kocjan (ŁKS Wisła) przed byłym mistrzem Polski Fiedorowem (ROW Rybnik).

Boks

Zwycięstwo juniorów Olimpij

Bokserzy — juniorzy GKS Olimpia — Poznań, zakończyli pomyślnie rok 1970. Pokonali oni w meczu rewanżowym, eliminacyjnych spotkaniach o mistrzostwo Federacji Sportowej Gwardii — drużynę z łonogórskiej Gwardii w Zielonej Górze 14:8.

Jest to czwarte zwycięstwo młodych pięścicarzy Olimpii, które zapewniło poznańskim pięściarzom start w finale. Punkty dla zwycięskiej drużyny zdobyli: Z. Nowak, J. Dreła, A. Kolodziejczak, Z. Ławniczak, S. Trzcieliński, R. Bednarz i A. Wiśniewski.

Przeciwnikami Olimpii w finałach będą drużyny — zwycięzcy w swoich grupach: Gwardia — Białyost, która broni tytułu mistrza zdobytego w roku ubiegłym. Gwardia — Łódź i Gwardia — Warszawa.

Bydgoszcz była miejscem rewanżowego meczu reprezentacji bokserskich juniorów Bydgoszczy i Rzeszowa o Puchar Polskiego Związku Bokserskiego i GKKF. Spotkanie wygrali bydgoszczanie w stosunku 14:3. Ponieważ w pierwszym meczu rozegranym w Rzeszowie bydgoszczanie przegrali 10:12, zwycięstwo w Bydgoszczy za pewniło im zdobycie pucharu. (p)

Przedkongresowe wnioski rolników

Jednym z tematów VI Kongresu Techników Polskich, przewidzianego na początek lutego przyszłego roku w Poznaniu, będzie aktualny problem rozwoju rolnictwa oraz wyżywienia ludności, które przedstawi X sekcja Komitetu Organizacyjnego. Swoją rolę będą też mieć wielkopolscy rolnicy zrzeszeni w NOT. Zredagowany szereg wniosków, dotyczących Wielkopolski i kraju.

REJONIZACJA I RYTMICZNOŚĆ

Trudno byłoby w krótkim artykule zarejestrować wszystkie wnioski, uchwalone przez poznańską Sekcję X Wojewódzkiego Komitetu Organizacyjnego Kongresu. Wskażmy więc najważniejsze, mogące zasadniczo wpłynąć na dalszy rozwój rolnictwa i przemysłu Wielkopolski.

Jeden z wniosków porusza np. sprawy rozszerzenia i usprawnienia usług dla rolnictwa, a więc wszelkich czynności związanych ze skupem płodów rolnych, transportem i mechanizacją, a także rejonyzacja niektórych upraw i hodowli. Potrzebna jest ściślejsza niż dotychczas integracja przemysłu spożywczego z rolnictwem, regulowanie przy jej pomocy dostaw i zapobieganie sezonowości produkcji.

Na przykład hodowlę bekoniów można tak wyregulować, aby dostawy odbywały się rytmicznie przez cały rok. Podobnie w produkcji ziemniaków przemysłowych. Gdy zastosuje się w uprawie odmiany wcześnie, średniowczesne i późne.

wtedy rytmiczność produkcji w przemyśle ziemniaczanym będzie utrzymana. I tu postulat pod adresem nauki o wyhodowanie takich właśnie odmian ziemniaków, a także intensywniejszych odmian zbóż, odpornych na wyłęganie, które by znosiły obfite nawożenie mineralne i zapewniały wzrost plonów.

W ZAKŁADACH PRODUKCYJNYCH

W odniesieniu do przemysłu rolno-spożywczego, Sekcja X postuluje wprowadzenie wieloletniej kontraktacji płodów rolnych, co z kolei pozwoliłoby na konkretniejsze planowanie produkcji. A jeśli chodzi o rozwój tegoż przemysłu, to wnioskodawcy są zdania, że nie ma potrzeby budowy nowych obiektów; przede wszystkim należy modernizować istniejące.

Budynki są bowiem na ogół zdrowe, natomiast wiele urządzeń jest mało wydajnych, co nie wpływa korzystnie na wyniki ekonomiczne.

Od tej zasady wnioskodawcy robią jeden wyjątek: proponują mianowicie wybudowanie nowego zakładu przetwórstwa mięsnego w rejonie powiatów wschodnich (Turek, Kolo, Konin), skąd pochodzi prawie 30 procent produkcji towarowej materiału rzeźnego.

Zdaniem wnioskodawców z Sekcji X należy też dążyć do szczegółowej selekcji stada krów, bowiem przeciętna ich wydajność w obecnym stanie jest zbyt niska. Osiągnięcie wydajności 3500 litrów mleka od krowy rocznie jest w naszych warunkach osiągalne, na co wskazuje poziom wydajności w oborach pozostających pod

kontrolą hodowlaną i w oborach zarodowych.

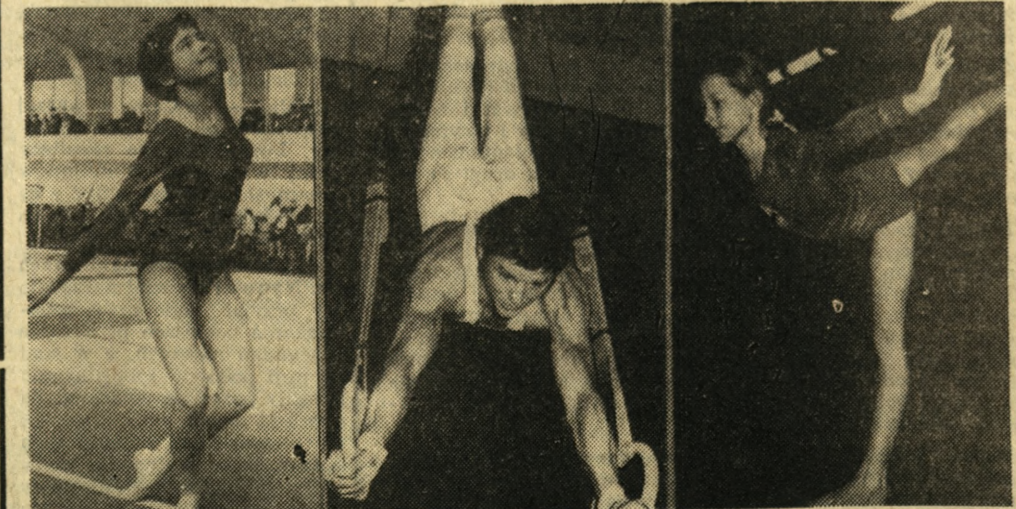
UPRAWY ZBOŻOWE

Co do produkcji zbożowej, wnioskodawcy widzą duże możliwości jej zwiększenia. Jednakże — podkreślają — nie zbędna jest dalsza intensyfikacja nawożenia mineralnego. Obecnie dawki nawozowe w naszym województwie odbiegają jeszcze od optymalnych. Wniosek to oczywiście nienowow; ciekawsza jest jego druga część: dla regulacji nawożenia w poszczególnych powiatach — brzmiał postulat — należy zorganizować nawozowe magazyny interwencyjne, w celu niedopuszczenia do okresowych braków, występujących w niektórych okolicach.

Ponadto wnioskodawcy stwierdzają, że w województwie poznańskim mamy 242 tysiące hektarów ziemi dobrej, II i III klasy, lecz na większą część tego arealu rolnicy sięgają tradycyjnie żyto i owies, chociaż z dużym powodzeniem można by tam uprawiać pszenicę i jęczmień o znacznie wyższej wydajności. Należy więc dążyć do szybszej zmiany struktury zasiewów w tych rejonach.

Przedstawiliśmy tu tylko niektóre, naszym zdaniem najważniejsze (choć nie zawsze odkrywcze) sugestie i wnioski Sekcji X, zmierzające do dalszej intensyfikacji produkcji rolnej. Zarówno przewodniczący tej sekcji — doc. dr Marian Jerzak, jak i jej wiceprzewodniczący — dr Jan Hejdrich wyrażają przekonanie, że zrealizowanie postulatów kongresowych może przyczynić się do dalszego podniesienia poziomu produkcji rolnej i rozwoju przemysłu spożywczego w Wielkopolsce. (s)

Zawody gimnastyczne

Ostatnie w tym roku zawody gimnastyczne jakie odbyły się w sobotę w sali przy ul. Chwałkowskiego, zgromadziły na starcie wszystkich aktualnie najlepszych przedstawicieli Wielkopolski w tej dyscyplinie sportu. Jednak poza małymi wyjątkami poziom nie był najwyższy, a na wiełu uczestników znać było zaległości treningowe. Na zdjęciu od lewej: S. Walczak (Warta) — pierwsze miejsce w klasie I; S. Demel (Warta) pierwsze miejsce w klasie mistrzowskiej; R. Ruta (Surma) — pierwsze miejsce w klasie III. (s)

Fot. (3) — K. Przychodźki

POZNANSKIE ZAKŁADY GASTRONOMICZNE

ZAPRASZAJĄ w dniach 23 i 24. XII. 70 r.

NA KIERMASZOWĄ SPRZEDAŻ

tradycyjnych potraw świątecznych z ryb

W ZAKŁADACH:
KLUBOWA — ul. Armii Czerwonej 34
ARKADIA — pl. Wolności 11
(tylko 23. XII. 70 r.)
SŁONECZNA — ul. Świt 34/36
BALTYSKI — ul. Roosevelta 22
LECHICKA — ul. Dzierżyńskiego 99/101
A.S. — pl. Wolności 18

oraz pieczywa cukierniczego

W ZAKŁADACH:
BIEDRONKA — ul. Dzierżyńskiego 330
SYRENKA — ul. Dzierżyńskiego 45
SŁONECZNA — ul. Świt 34/36
DIETETYCZNA — ul. Armii Czerwonej 32
AGATKA — ul. Rybaki 29
A.S. — pl. Wolności 18
BOTANICZNA — pl. Wolności bl. 20
PIASTUN — ul. Kraszewskiego 13

Przyjmujemy zamówienia na zestawy potraw — świątecznych, sylwestrowych i weselnych.
ZYCZYMY

przyjemnych zakupów świątecznych.

BANK
POLSKA KASA
OPIEKI S. A.

UPRZEJMIE INFORMUJE, że

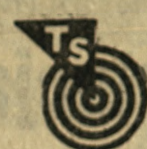
dnia 24 grudnia br.

Ekspozytura w Poznaniu, przy ul. Świerczewskiego 12

czynna będzie od 8 do 14.30

Polecamy szeroki asortyment towarów między innymi o charakterze upominkowym krajowej produkcji eksportowej oraz zagranicznej — za waluty obce i bony towarowe PKO.

ZYCZYMY POMYSŁNYCH ZAKUPÓW.

P. P. TOTALIZATOR SPORTOWY

Z A W I A D A M I A

że z uwagi na święta Bożego Narodzenia

— PUNKTY TOTO

w terenie czynne będą tylko w dniu 21 i 22 grudnia,

a w mieście Poznaniu — od 21 do 23 grudnia br.

W dniu 24 grudnia 1970 r. czynne będą w Poznaniu tylko kolektury dyżurne do godz. 12 i to:

6/2 Dąbrowskiego 10	6/55 Grunwaldzka 88
6/65 Osiedle Plastowskie	6/71 Dworzec Autobusowy
6/75 Głogowska 14	6/96 Dąbrowskiego 169 (pętla)
6/121 Pl. Wolności „Orbis”	6/122 Czerw. Armii „Orbis”
6/141 Palacza	6/149 Dębica (pętla)
6/281 Dzierżyńskiego	

Wyplaty wygranych poniżej 2.000,— zł z zakładów z dnia 20. XII. 1970 r. będą wypłacane przez kolektury w tygodniu poświęconym od 23. XII. 1970 roku.

Czas pracy poszczególnych kolektur w tygodniu przed i po świętach, jest podany na specjalnych plakatach w kolekturach.

K8779

UWAGA!

UWAGA!

W OKRESIE ŚWIAT tj. 25 i 26 GRUDNIA BR.

C Z Y N N E B Ę D Z I E

POGOTOWIE TELEWIZYJNE

W DNIU 25 GRUDNIA 1970 R.

Zakład Usługowy Spółdzielni Pracy „Teletechnika”

w Poznaniu, ulica Paderewskiego nr 8 — tel. 501-82

— W GODZINACH OD 9—17

W DNIU 26 GRUDNIA 1970 R.

Zakład Usługowy Spółdzielni Pracy „Teletechnika”

w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 16 — tel. 520-01

— W GODZINACH OD 9—15.

W pierwszej kolejności wykonywane będą naprawy na miejscu.

K8755

OKAZJA!

OKAZJA!

MOTOCYKLE SHL-GAZELA

SPRZEDAJEMY Z BONIFIKATĄ

W MIESIĄCU GRUDNIU 15%

ZAMIĄST 16.000,— ZŁ — ZAPŁACISZ TYLKO

13.600,— złotych

Bonifikaty udzielamy także przy sprzedaży ratalnej.

P.T. KLIENTÓW ZAPRASZAMY DO NASZEGO SKLEPU

W POZNANIU, przy ulicy Gwardii Ludowej nr 36.

M7829

„PROPAN”

Spółdzielnia Pracy Gazyfikacji Bezprzewodowej i Specjalistycznych Usług Technicznych w Poznaniu, ul. Sowińskiego 29. barak 9.

UPRZEJMIE ZAWIADAMIA

że z dniem 21 XII 1970 r.

ZOSTAŁ ZMIENIONY

dotychczasowy numer telefonu 67-17-32

na numer 67-12-19

K8871

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO

HANDLU ARTYKUŁAMI PAPIERNICZNYMI

I SPORTOWYMI W POZNANIU

Aleje Marcinkowskiego nr 11.

— ZAKUPI NATYCHMIAST

REGAŁY MAGAZYNOWE

o konstrukcji metalowej — oraz

REGAŁY DO AKT.

Oferty: tel. 544-91. Dział Administracji. K8815

Komunikaty

PODAJEMY SPROSTOWANIE KOMUNIKATU Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 30 — zamieszczonego w dn. 15 bm., którego treść winna brzmieć:

„Projekt list przydziałów mieszkań w spółdzielniach m. Poznania wywieszone zostaną w dniu 11. I. 1971 r.” (podaliśmy mylnie w spółdzielniach woj. poznańskiego).

Za pomyłkę przepraszamy. K8419pr

Praca Nauka

Potrzebna dochodząca-pomoc domowa do 3 osób. Warunki dobre. Liska, Poznań, Bema 10 (koło Mostu Marchlewskiego), w godz. od 16—18. 45274g

Kroju wyucze w przeciągu miesiąca. 23 Lutego 7 m. 1. 44981g

Sprzedaż

Mebel kombinowany, tanio sprzedam. Podstoliska 4 m. 1, godz. 15—18. 45551g

Sprzedam ciągnik C-328. Kosmowski, Rudki, pow. Wierzeja. 45510g

Wytnij, schowaj! Do budowy szklarni kolanka do c. o., poleca Wytwórnia Felg. Dąbrowskiego 94 a. 45461g

Pianino płyta metalowa, okazjnie sprzedam. Długa 9 m. 1. 45384g

Psa — seter irlandzki, 3-letni — sprzedam. Poznań ul. Dzierżyńskiego 79 m. 9. 45052g

Pieczęć troceniaki wykonuje — Poznań - Rataje, ul. Zamenhofa 5. 44892g

Sprzedam domek drewniany na rozbiórke, cena do uzgodnienia. Czyż, Pałędzie, pow. Poznań, ul. Pocztowa 24. 45022g

Pieczęć centralnego ogrzewania: 10 m², 2 m², sprzedam tanio. Półdziesiątka — Nowa 12. 44838g

Samochody

Sprzedam samochód Moskwicz 408, Tel. 67-38-23. 45188g

Sprzedam samochód uszkodzony, silnik na 1/4 tony. tanio. Feliks Drosik, Kotłarska 7. 44697g

Kupię samochód osobowy po wypadku. Oferty z podaniem marki i roku budowy „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 44702g.

BOLESŁAW KOWALEWICZ

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm.

o godz. 11.55 na cmentarzu Junikowskim.

matka, żona, dzieci, wnuczka i rodzina

Poznań. Małackiego 37 m. 4. 45570g

† Dnia 19 grudnia 1970 r. zmarł nagle nasz ukochany, pełen poświęcenia mąż, ojciec, zięć, przeżywszy lat 48

ZYGMUNT PRZYWECKI

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm.

o godz. 14 na cmentarzu parafialnym na Winarach, ul. Piłkowska.

W głębokim smutku pogrążona

żona z dziećmi i rodzina

Poznań, ul. Pruszyńskiego 7. 45566g

† Dnia 20 grudnia 1970 r. zakończyła swoje pracowite życie, opatrzona Sakramentami św., nasza ukochana matka, babcia i prababcia, przeżywszy lat 80, śp.

BOLESŁAWA URSZULA BINIĄKIEWICZ

z domu SZŁAPCZYŃSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm.

o godz. 14.15 na cmentarzu Junikowskim.

O bolesnej stracie powiadamiają

dzieci i wnuki

Poznań. Małackiego 34 m. 5. 45574g

Dnia 19 grudnia 1970 r. zmarła

MARIA JANKOWSKA

emerytowany długoletni, wzorowy pracownik Dyrekcji Okręgu Poczty i Telekomunikacji w Poznaniu. Odznaczona Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Brązowym Krzyżem Zasługi oraz Odznaką 400-lecia Poczty Polskiej.

Cześć Jej pamięci!

Pogrzeb odbędzie się w dniu 23 grudnia 1970 roku o godz. 13.40 na cmentarzu na Junikowie.

Kierownictwo i Pracownicy Dyrekcji — Rada Miejsowa Związku Zawodowego Pracowników Łączności oraz Pracownicy Przychodni Międzyzakładowej przy Dyrekcji Okręgu Poczty i Telekomunikacji w Poznaniu. M8826

† W dniu 20 grudnia 1970 r. odszedł od nas na zawsze, opatrzony Sakramentami św., nasz najdroższy ojciec, brat, teść, wuj, szwagier, dziadek i pradziadek, przeżywszy lat 90, śp.

ANTONI SZYMOWIAK

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm.

o godz. 8.40 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

O bolesnej stracie zawiadamia w głębokim smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, Promienista 91.

† Dnia 20 grudnia 1970 r. odeszła od nas na zawsze, przeżywszy lat 80

WŁADYSŁAWA MAZURKIEWICZ

z domu PINKOWSKA

nasza ukochana żona, matka, babka, prababka.

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm.

o godz. 10.25 na cmentarzu Junikowskim.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

45587g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 19 grudnia 1970 r. zmarł nasz ukochany mąż i ojciec, śp.

FRANCISZEK CHLEBOWSKI

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 23 bm.

o godz. 8 z kaplicy cmentarnej na Junikowie.

Żona z dziećmi.

Poznań, ul. Bułgarska 126 a m. 7. 45591g

† Ze smutkiem zawiadamiamy, że w dniu 19 grudnia 1970 r. zmarł mój najdroższy mąż, ukochany ojciec, teść i dziadek, śp.

MIECZYSLAW KWIATKOWSKI

powstaniec wielkopolski

Pogrzeb odbędzie się w wtorek, dnia 22 bm.

o godz. 13.40 z kaplicy cmentarza na Junikowie.

żona, córki, zięciowie i wnuki

Poznań, ul. Poplińskich 7 m. 7. 45542g

A GŁOS WIELKOPOLSKI 5

Nr 303 (8347) 22 XII 1970

REDAGUJE KOLEGIUM: Marian Flejsierowicz (sekretarz redakcji), Tadeusz Kaczmarek, Zbigniew Mika, Wiesław Porzycki (zastępca redaktora naczelnego), Mieczysław Skąpski, Zbigniew Szumowski, Lesław Tokarski (redaktor naczelny).
• Telefon: 611-21 i 22 łączą wszystkie działy. Redaktor naczelny 657-76. Zastępca red. naczelnego 657-18. Sekretarz redakcji: 649-85.
Sekretariat: 657-76 w godz. 9—16. Dział łączności z czytelnikami: 657-18. Dział mielski: 659-39. Redakcja nocna: 430-73 i 453-31.
• Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe „Prasa”.
• Biuro Ogłoszeń: Poznań, Grunwaldzka 19, tel. 452-89 i 611-21.
Za treść i terminowy druk ogłoszeń redakcja nie odpowiada. • Prenumerata wplaty na kwartał, pół roku i rok przyjmują placówki Poczty i „Ruchu”.
• Druk: Poznańskie Zakłady Graficzne im. Marcina Kasprzaka, Poznań, 7w Ierzyńska 3. • Redakcja nie zwraca nie zamówionych rękopisów. B-5

TEATR

POLSKI — g. 19 „Gwaltu, co się dzieje”; NOWY — g. 19 „Piak”; OPERA i OPERETKA — nieczynne; MARCINEK — g. 11 „Białanowa bajka”; g. 17 „Ludowa szopka polska”.

KINA

KINO DOBRYCH FILMÓW
ZA — g. 10, 12, 14, 16, 18 „Wkrótce będzie koniec świata” (franc.); g. 18, 20 „Kamera” (seans zamknięty); APOLLO — remont; BAŁTYK — g. 10, 12, 13, 15, 17, 19 „Życie, miłość, śmierć” (franc.); CZERNA — STKA — g. 10, 13, 15 „Paniąka z okienka” (pol. 12, 14, 16, 18, 20 „Maly” (pol. 16, 18); GONG — g. 10, 12, 16, 20 „Lew przeżył się do skoku” (węg. 16, 18); GRUNWALD — g. 17 „Wujaszek czarodziej” (węg. 11, 13); g. 19 „Piękny listopad” (włoski 18, 19); GWIAZDA — g. 10, 12, 14 „Wyzwanie dla Robin Hooda” (ang. 11, 13); g. 16, 18, 20 „Wiosenne wody” (czeski 16, 18); KOSMOS — g. 18 „Jak zdobyto dziłki zachód” (USA 16, 18); MALTA — g. 14, 16, 18, 20 „Król areny” (radz. 7, 11); godz. 18, 20 „Wizyta starszej pani” (NRF pan. 18, 19); MNIASTURKA — g. 15, 17, 19, 21 „Wielki wysiłek” (USA 11, 13); OLIMPIA — g. 10, 12, 14, 16, 18, 20 „Człowiek w pięknej krawacie” (franc. 16, 18); OSIEDLE — g. 17, 19, 21 „Droga Brigitte” (USA 14, 16); PANCERNIAK — nieczynne; PALACOWE — g. 19, 21 „Piękne dni” (franc. 18, 19); PRZYJAŹN — nieczynne; RIALTO — g. 10, 12, 14, 16 „Popierajcie swego szeryfa” (USA 11, 13); g. 18, 20 „Spartakus” (USA 16, 18); RUSALKA (Swarzędz) — g. 15, 17, 19, 21 „Armando” (bulg. 14, 16); SCALA — g. 16, 18, 20 „Dwaj panowie bez parasola” (rum. 16, 18); TECEZA — g. 17, 19 „Winnou wśród sepo” (Jug. 11, 13); WARTA — g. 10, 12, 14, 16, 18, 20 „Gamoń” (franc. 14, 16); WCZASOWICZ (Puszczykowo) — g. 15, 17, 19, 21 „Bitwa o Anglie” (ang. 14, 16); WILDA — g. 10, 12, 14, 16 „Papierajcie swego szeryfa” (USA 11, 13); g. 17, 19, 21 „Shalako” (ang. 16, 18); WŁOKNIARZ (Staszów) — nieczynne; WRZOS (Mosina) — g. 17, 19, 21 „Raj na ziemi” (pol. 14, 16); WRZOS (Lubon) — g. 18 „Synowie Katie Elder” (USA 16, 18); FO TOPLASTIKON — g. 12—20 „U ston Pirenejskich”.

DYŻURY

Interna, chirurgia ogólna, okulistyka, neurologia — Szpital Miejski im. Strusia, ul. Walki Młodych 7, tel. 511-11.
Laryngologia — Szpital Miejski im. Raszei, ul. Mickiewicza 2, tel. 472-51.
Psychiatria — Klinika Psychiatria, ul. Szpitalna 29/33, tel. 444-51.
Pogotowie Ratunkowe (ul. Chelmońskiego 20). Wypadki uliczne, tel. 99; nagłe zachorowania w domu, tel. 666-66; dla Poznania przydział lekarski, tel. 637-35; podstacje: ul. Kórnicka 6, Bukowa 8 i Ugoz 19 — całonocne; dla woj. poznańskiego (ul. Kościuszki 163), tel. 666-66. Podstacje w Luboniu, tel. 99; w Swarzędzu, tel. 209 — czynne całą dobę.
Ambulatoria: internistyczne (ul. Chelmońskiego 20) — czynne całą dobę; pediatryczne (ul. Chelmońskiego 20), g. 18—7, niedz. i święta — całonocne; stomatologiczne ul. Chelmońskiego 20 — czynne od 18—7 w niedziele i święta; całonocne; chirurgiczne I — ul. Kórnicka 8, tel. 707-19 — całonocne; chirurgiczne II — ul. Kasprzaka 16, 623-55 — całonocne.
Punkty pomocy wieczorowej w godz. 18—23, niedz. i święta g. 13—23: Grunwald (Kasprzaka 16, tel. 664-26); Jeżyce (Mickiewicza 31, tel. 420-37); Stare Miasto (Garbary 61, tel. 543-95); Nowe Miasto (Kórnicka 8, tel. 710-82); Wilda (Dzierżyńskiego 149, tel. 518-56). Zgłaszanie wizyt w stacji PR, tel. 666-66.
Telefon Zaufania nr 596-87 (dzwoniąc lekarz psychiatra lub psycholog czynny całą dobę, Nr 522-51, porady prawne w zakresie spraw rodzinnych, alkoholizmu oraz chorób wenerycznych).
Porady przeciwnakładowe, tel. 539-18, dyżurny informacyjny w dni powszednie — g. 8—19.
Apteki: al. Marcinkowskiego 11, Główna 63, Ziebińska 16 (dyżurny nocny).
Miejska Lecznica dla Zwierząt: ul. Grunwaldzka 249, tel. 67-24-14, od 8—21, w nocy nagie wypadki.

RADIO

WTOREK — PROGRAM I: Fala 1322 m. 8.05 Public, międzynarod.; 8.10 Mel. w rytmie bossa-nova; 8.15 Gra Polska Kapela pod dyr. F. Dzierżanowskiego; 8.45 W kilku tak tach, w kilku słowach; 9.00 Kiełbaski i melodie; 9.10 „Niespodzianka” — słuch.; 10.05 „Dzień po wczoraj” odc. 1 opow. S. Dygata; 10.25 Fragmenty baletowe kompozytorów polskich; 10.50 Cykl: „Biocenoza (3) Prognozy; 11.00 Odrabiamy do gitary; 11.30 Dedykujemy II zmianie; 11.49 Rodzice a dziecko; 12.25 Wieści, lepieli, taniec; 13.19 Gra i śpiewa Zespół Ludowy PR w Warszawie; 13.20 Gra Ork. Mandolinistów Łódzkiej Rozgł. PR; 13.49 Mel. i rytm dla wszystkich; 14.00 Portrety literackie — o twórczości W. Reymonta; 15.05 Godzina dla dziewcząt i chłopców; 15.05 Utwory skrzypcowe w nagrańach Igora Fywanowa; 16.30 Popołudnie z młodzieżą; 18.50 Muzyka. Aktualności; 19.15 Dla domu i dla ciebie; 19.30 Kone. żywych; 20.25 Wieczorny relaks muzyczny; 20.47 Kronika sportowa; 21.19 Przegląd wydarzeń ekonomicznych; 21.20 Teatr PR — Studio Klasyczne „Dziękuję ci, domo, o mój”; 22.20 Sylwetka kompozytora — Artur Malawski; 23.10 Przegląd i poglady; 23.20 Gra Zespół Rozgł. Rozgł. Onolskiej PR; 23.40 Tańczymy do północy; 0.10 Koncert żywych słuchaczy polonijnych dla rodzin w kraju.

6 GŁOS WIELKOPOLSKI A
22 XII 1970 Nr 303 (8347)

Zakładowy zespół radnych

Instytucja z perspektywami

Z inicjatywy zakładowego zespołu radnych kopalni „Lenin” w Wesołej (woj. Katowice), wspólnym wysiłkiem rady narodowej i zakładów pracy, wybudowano w tym mieście stadion i basen pływacki.

Posługujemy się powyższym przykładem z dwóch przyczyn. Po pierwsze dlatego, że charakteryzuje on najistotniejszy sens działania nowej instytucji: zakładowego zespołu rad-

Jubileusz naukowców

W siedzibie Oddziału Poznańskiego Towarzystwa Urbanistów Polskich odbyło się w sobotę posiedzenie naukowe z okazji jubileuszu 50-lecia pracy zawodowej, naukowej i pedagogicznej prof. Władysława Czarneckiego. Jubilat, który w tych dniach obchodzi 75-rocznicę urodzin, jest członkiem honorowym Towarzystwa i jednym z 4 naukowców, którym na przestrzeni 25 lat przyznano nagrodę Stowarzyszenia Architektów Polskich za całokształt pracy naukowo-dydaktycznej.

W czasie wczorajszego posiedzenia wygłoszone zostały interesujące referaty m. in. na temat powojennych koncepcji i aktualnych kierunków rozwoju przestrzennego Poznania oraz kompozycji terenów zielonych i gospodarki terenami magazynowo-składowymi w świetle ochrony środowiska człowieka.

Również w tych dniach jubileusz 60-lecia pracy naukowej obchodził członek honorowy Polskiego Towarzystwa Botanicznego prof. dr Konstanty Stecki. Uroczystość odbyła się w Pałacu Działalności, a zorganizowało ją Polskie Towarzystwo Botaniczne. (map)

Sygnały czytelników

Tel. 657-18, godz. 8.30—15

- „Lokatorzy z ul. Michała 41 D donoszą, że bez przerwy psuje się w ich mieszkaniach i na klatce schodowej światło. Ciągłe mrużenie, co do znowu zapala się, ADM nr 2 — Nowe Miasto wie o kłopotach mieszkańców, jednak nie robi, by im pomóc.
- „Na odcinku od ul. Czerwonej do Armii do pl. Wolności ulica Szkołna w Luboniu jest nieoświetlona. Rodzice obawiają się o dzieci, wracające pora popołudniowa ta ulicą ze szkoły.
- „Pracownik Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej — Rejon I przy ul. Miedzynachodkiej pisze, że przedsiębiorstwo nie dostarcza tu wody sódowej i mleka, mimo że powinien je codziennie otrzymywać w ramach bhp.
- „W moim mieszkaniu mam teraz zaledwie 15 stopni ciepła. Na ogół kaloryfery są letnie lub zimne. Kilkakrotnie zgłaszałam to w Lokalnym Zrzeszeniu Właścicieli Nieruchomości przy ul. Wybickiego 2 — prosząc o pomoc. Bez skutku — pisze p. Elżbieta Zagórska z ul. Jerzego 5 m. 18.
- „Pietnastu lokatorów przy ul. Bułgarskiej 130 wchodzi do piwnicy na cmentku, bo w głównym przejściu brak żarówek.
- „O brudnych oknach i firankach (począwszy od pierwszego pietra w głąb) w budynku Domu Mody „Roxana” przy ul. 27 Grudnia pisze pani H. K. (js)

nych. Zespół taki skupiający radnych i członków komisji rad będących pracownikami dane go zakładu, ma być bowiem łącznikiem między tym zakładem a radą narodową — działającym na rzecz zaspokajania różnych potrzeb zarówno zało gi jak i całego środowiska. Cho dzi więc m. in. o wspólne rozwiązywanie takich spraw, jak usprawnienie dojazdów do pracy, poprawa zaopatrzenia, rozwój urządzeń socjalno-bytowych itp.

Po drugie — przytoczyliśmy przykład z województwa katowickiego, bowiem w samym Poznaniu, gdzie zakładowe zespoły radnych powstały stosun kowo niedawno, ta nowa instytucja nie ma jeszcze osiągnięć polegających na znaczącej integracji poczyną przedsięwzięcia i rady narodowej. Za pewne wkrótce będzie inaczej.

— W naszej dzielnicy liczba żłob ków jest niedostateczna, co odczu wają pracownicy zarówno Zakła dów Naprawczych Taboru Kolejowego jak i innych przedsiębiorstw wildeckich — mówi przewodniczą cy zespołu radnych w ZNTK, Stanisław Maj. Dlatego też nasz zespół dąży do wybudowania tego rodzaju placówki wspólnym wysiłkiem kilku zakładów pracy i Prezydium DRN. Ma to więc być żłobek międzyzakładowy.

Dotychczas największym osiągnięciem radnych z ZNTK w działaniu na rzecz miasta było rozwinięcie czynów społecznych przy budowie Parku Przy jaźni i Braterstwa na Cyta deli oraz parku na Łęgach Dębińskich. Warto w związku z tym zauważyć, że działanie zakładu na rzecz miasta czy najbliższe go środowiska może przejawiać się w różny sposób. Np. niejeden zakład może bez większego trudu przyczynić się do poprawy warunków pracy kul turalno-oświatowej w danym rejonie. Rzecz sprowadza się bo wiem do udostępnienia okolicz nym mieszkańcom — świetlicy zakładowej. Podobnych rozwiązań, nie wymagających nakła dów, jest sporo, ale ich stosowa nie należy raczej do rzadkości.

Na czym więc głównie polega działalność zakładowego zespołu radnych? Oddajmy znowu głos Stanisławowi Majowi.

— Zespół nasz, który powstał we wrześniu 1969 roku, a skupia 15 rad nych i członków komisji rad naro dowych, raz w miesiącu organizu je dyżury, podczas których przy muje się uwagi i postulaty pracow ników ZNTK. Przychodzą z różny mi sprawami; często z mieszka niowymi. W zależności od charak teru sprawy — albo udzielamy in formacji (m. in. o tym, gdzie nale ży się zwrócić), albo też interwenujemy. Przykładowo: jedna z interwencji dotyczyła sklepu ma sarskiego przy ul. Saperskiej, jed ny tego typu placówki w rejonie ulic Saperskiej, Rolnej i Traugutta. Władze handlowe dzielnicy pragnęły ten sklep zlikwidować. Udało się nam załatwić tę sprawę zgodnie z życzeniami załogi i mieszkańców, którzy chcieli, by masarnia w tym miejscu pozostała.

Tego typu działalność interwencyjna cechuje również inne zakładowe zespoły radnych: w HCP, Wiepofamie i przy Weź le Poznańskim PKP. (Ponadto w Poznaniu są jeszcze zespoły w Goplanie i w MPK, ale pow

stały one niedawno: w październiku i grudniu 1970 roku). Na marginesie tego działania interwencyjnego trzeba zasym nalizować pewną nieprawdli wość. Skarży się na nią zespół radnych z HCP:

„Wydziały (prezydium rad narodowych — przyp. red.) nie informują zespołu o ostatecz nym załatwianiu przekazywa nych przez zespół spraw” (cy tat ze sprawozdania z pracy ze spółu radnych HCP).

Ogólnie rzecz biorąc, działaność wyjaśniająco-interwencyj na dotyczy najczęściej indywi dualnych spraw pracowników. Ci ostatni rzadko zjawiają się na dyżurach — pełnionych przez członków zespołów rad nych — by zgłosić uwagi i po stulaty o charakterze ogólnozakładowym, dzielnicowym czy też miejskim. Być może właś nie takie wnioski byłyby częś ciej niż dotychczas wysuwane, gdyby zespoły lepiej realizowa ły swoje podstawowe zadania w ten sposób ujęte w doku mentach programowych:

„Celem zespołu jest informowa nie załogi o pracy rady, zasięga nie przed sesjami rad narodowych opinii załogi na tematy mające być przedmiotem obrad rady oraz zapoznanie jej z uchwałami ra dy”.

Można założyć, że pełniejsze niż dotychczas wywiązywanie się z tego zadania nie tylko przysporzy postulatów o cha rakterze ogólnospołecznym, ale również spowoduje ściślejsze współdziałanie zakładów pracy i rad narodowych w rozwiązy waniu ważnych problemów so cjalnych, bytowych, kultural nych i oświatowych.

MICHAŁ ŁUCZAK

MUZYKA

Zakończenie Roku Beethovenowskiego

Na zakończenie uroczyste obchodzone przez Poz nańską Filharmonię „roku beethovenowskiego” zabrzmia ła IX Symfonia. Owa kompozycja jest jeszcze jednym wyzwaniem, rzuconym przez wie dniejszego geniusza — przeciwno ściom losu. Bo pozostanie na zawsze tajemnicą skąd u wów czas już poważnie chorego Beethovena wzięło się tyle siły duchowej, temperamentu i rado ści, czynników składających się na treść „IX”. Już od młodych lat groziła mistrzowi głuchota. Na skutek zaniku nerwów słuchowych zostaje nieuleczalnym kaleką. We wstrząsających słowach skarży się w liście do przyjaciela: „Na koncercie muszę zbliżyć się do samej orkiestry aby coś słyszeć. Nie mogę rozmawiać z ludźmi. W innym zawodzie było by to jeszcze do zniesienia, w moim to rozpaczliwe. Ze wszy skich sił pragnę stawić czoła przeciwnościom, ale są chwile gdy czuję się najgłębszym stworzeniem na świecie”.

Nadto i sytuacja materialna kompozytora pogarsza się z każ dym rokiem. Wymierają protektorzy. Kraj przyjaceli pustoszeje. A jednak wola zwycięża sta

Hotel „Lech” nadbudowany

W ubiegłą sobotę Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego (ul. Ratajczaka) zakończyło prace związane z przebudową hotelu „Lech”. Wykonano wzmocnienia podcieni oraz mury zewnętrzne dwupiętrowej nadbudowy.

Na miejsce opuszczone przez pracowników „Przemysłówki” wkroczyły ekipy głównego wykonawcy modernizacji hotelu — Dzielnicowego Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego

Sesje budżetowe DRN

Dzisiaj, 22 bm. o godz. 16 w sali posiedzeń przy pl. Kolegiackim 17 rozpocznie się sesja DRN Stare Miasto. Przedmiotem obrad będzie omówienie planu gospodarczego i budżetu na rok 1971.

Ten sam temat omawiać będą radni Wildy, także dzisiaj o godz. 16 w sali Klubu Zakładowego ZNTK przy ul. Roboczej 4. Podczas sesji, której organizatorem — oprócz Prezydium DRN — jest prezydium Dzielnicowego Komitetu FJN dokona się też oceny realizacji programu wyborczego DK FJN oraz wniosków i postulatów wy borców. (na)

AKTUALNOŚCI

• Stosunkom między czło wiekiem a nauką we współczesnym świecie, z uwzględnieniem problemów wpływu człowieka na jego ekologiczne środowisko, poświęcone było ogólnopolskie seminarium Studenckiego Stowarzyszenia Przyjaciół ONZ. Odbyło się w dniach 18—20 bm. pod Poznaniem. (Jw)

• Dzisiaj rozpocznie działalność na Osiedlu Piastowskim (Rataje) nowa, 11 filia Miejskiej Biblioteki Publicznej im. E. Raczyńskiego. Mieści się ona w budynku nr 98. Wypożyczalnia książek czynna jest w poniedział ki, czwartki i piątki w godz. 13—18.00 oraz we wtorki i soboty od 9 do 14. (na)

— Stare Miasto. Obecnie zakładają oni stropy oraz ściany dzielące i wykonują instalacje ogrzewczą. W tych dniach do pracy przystąpią elektrycy, którzy zakładają będą instalacje elektryczne i telefoniczne. Roboty przy przebudowie „Lecha” są opóźnione o około miesiąc, ale wykonawcy przyrzekają nadrobić to opóźnienie w pierwszym kwartale przyszłego roku.

Jak nas poinformowano w dyrekcji Miejskich Hotelu, w okresie świątecznym, z uwagi na zmniejszony ruch w hotelach „Poznańskim” i „Starmiejskim” prowadzone będą częściowe prace malarskie. W hotelu „Wielkopolskim”, który od 24 bm. na okres świąt został zamknięty, wykonywana będzie modernizacja ciągów komunikacyjnych na I i II piętrze. Również na okres od 24 bm. do 2 stycznia 1971 z podobnych przyczyn (mniejszy ruch) Biuro Zakwaterowania przeniesione zostanie ze swej siedziby przy ul. Głogowskiej do hotelu „Poznańskiego”. (map)

Wyróżnienia dla sprzedawców „Ruchu”

Wczoraj w klubie „Ruch” w Państwowym Szpitalu Klinicznym im. Święcieckiego przy ul. Przbysławskiego przedstawiciele dyrekcji Oddziału Rejonowego „Ruchu” Poznań — Zachód oraz Rady Zakładowej Sprzedawców „Ruchu” spotkali się z wyróżniającymi się, długoletnimi sprzedawcami tego przedsiębiorstwa.

Spotkanie odbyło się z okazji 20-lecia działalności przedsiębiorstwa „Ruch”. 11 zasłużo nym sprzedawcom wręczono pamiątkowe dyplomy. Wyróżnieni to zasłużeni pracownicy, pracujący w przedsiębiorstwie od momentu jego założenia, tak jak np. Stanisław Dziadkowiak, który w kolportażu prasy pracuje już 26 lat. (map)

Śledztwo w sprawie

zabójstwa przy ul. Mokrej

8 bm. w posesji przy ul. Mokrej 4 (Stare Miasto) została zamordowana 71-letnia Olga K. Sprawca zbrodni ostrym narzędziem zadał staruszkę szereg ciosów, które spowodowały jej zgon, po czym spłądował mieszkanie. Łup zbrodniarza to radioodbiornik, pierścionki, biżuteria i kilka innych drobnych przedmiotów.

10 grudnia jeden z sąsiadów Olgi K. zaniepokojony długotrwałą ciszą panującą w jej mieszkaniu zawiadomił MO. Tego samego dnia został zatrzymany mężczyzna, przy którym znaleziono przedmioty pochodzące z rabunku w mieszkaniu Olgi K. Wobec tego mężczyzny został zastosowany areszt tymczasowy. (ak)

FOTOGRAFIKA

„Skowronki”

w Bułgarii

W salonie wystawowym Pałacu Kultury czynna jest ekspozycja fotografów Marii Wołyńskiej, członka ZPAF i wiceprezesa PTF, stanowiąca zbiór zdjęć z podróży po Bułgarii Chóru Dziecięcego Pałacu Kultury w Poznaniu „Skowronki”. Chór przebywał na tournée jesienią tego roku.

W serii prawie 100 fotografii M. Wołyńska bardzo barwnie i żywo przedstawiła sceny z podróży po tym słonecznym kraju, licznych występów i wojaży turystycznych. W sumie powstał interesujący reportaż, będący także ilustracją dokumentującą piękno Bułgarii. Autorka nie po minęła bowiem uroczego krajobrazu i przebogatej, zabytkowej architektury. Daje też kilka fotografii portretowych, przed stawiając charakterystyczne typy mieszkańców.

Całość stanowi zarazem dokument z tej owocnej i jakże wspólnie podróży. M. Wołyńska przekazała cały zestaw chorów na ręce jego dyrygentki, Mirosławy Wróblewskiej. Tak więc ta interesująca teka znajdzie się wśród pamiątek zespołu. (c)

WYŁĄCZ

ZBĘDNE OŚWIETLENIE
W GODZINACH
WIECZORNICH

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 10, 12.05, 15, 16, 18, 20, 23, 24, 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69.74 MHz; 8.35 Świat i my — ma gazy aktualności gospodarczych; 9.00 Koncert poranny; 9.35 Z życia ZSR; 9.55 Z estrad świata — koncert; 10.25 Parnas; 10.35 F. Schubert: IX Symfonia C-dur „Wielka”; 11.30 Dobrej gospodarki; 12.15 „Słuchacz pisa — my odpowiadamy; 13.25 Gra Zespół Beona Hardego; 13.40 „Mirra, kadzido, złoto” fragm. pow.; 14.05 Konc. Ork. PR pod dyr. S. Rachonia; 14.45 „Blekitna szafeta”; 15.00 Reportaż z I Ogólnop. Festiwalu Muzyki Skrzypcowej; 15.35 Stolec nie aktualności muzyczne; 17.15 Aud. społeczna; 17.25 Z życia pol. znanych szkół muzycznych; 17.55 Radioexpress; 18.05 Gra Poznańska 15-ka Radiowa; 18.20 Widnokraj wydarzenia; 18.25 Refleksje ze świata nauki; 19.15 Język angielski; 19.30 Magazyn literacko-muzyyczny pt. „Różne twarze szefa”; 21.16 Z nagrań solistów zaproszonych do naszego studia; 21.30 Reportaż literacki; 21.50 Melodie rozrywkowe; 22.30 „Pan Zajac czy Monsieur Zażak”; 22.45 Tańczymy przy starych przebojach; 23.05 „O zeszytach konwersacyjnych Beethovena”.

WIADOMOŚCI: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 12.05, 14, 16, 19, 22, 23.50.

PROGRAM III: UKF 66.62 MHz oraz fale krótkie pasma 20, 31 i 41 m; 8.05 „Salatka po włosku”; 8.35 Muz. pocztą UKF; 9 „Prze cić sobie samym” — odc. 15 pow.; 9.10 Ragtime na białych i czarnych

klawiszach; 9.30 Nasz rok 70-ty; 9.45 Organy w Polsce — Frombork; 10.05 Piosenki przy sprzątniku; 10.15 Aud. radia ONZ; 10.35 Wszystko dla pań; 12.25 Kone. muz. uniwersalnej; 13.25 Na ościsłńskiej antenie; 15.35 Trzy po trzy o Warszawie; 15.45 Gawęda; 15.50 Piosenki S. Moniuszki; 16.05 Czas żniw; 16.30 Czesłowski — aktualności muzyczne; 16.45 Nasz rok 70-ty; 16.50 Giełda piosenek młodzieżowej; 17.05 Quod libet, czyli co kto lubi; 17.30 Przeci cić sobie samym” — odc. 16 pow.; 17.40 Różne nastroje Klaudii Szulzenko; 18.05 Podobno są podobni; 18.10 Procel Harum i Rare Bird; 18.15 Rzeczywistość i poezje — Jan Śniwak — cz. II; 18.35 Piosenki z tele-kina; 19.05 Wiek jazzu; 19.35 Podobno są podobni; 19.45 Kłuska i Rena Rolska; 19.55 Polityka dla wszystkich; 20.05 Nowe, nowe i najnowsze; 20.40 Osielany język — gawęda; 20.50 Kwadrans dla Leszła Szendrew-Karperka; 21.05 Na co dzień i od święta; 21.20 Klasyka piosenki francuskiej; 21.40 Na pobożu wielkiej polityki — felieton; 21.50 Opera W. A. Mozarta „Czarodziejski flet”; 22.05 Zimowe piosenki; 22.15 Powieść w wyd. dźwię. — „Kapitan Blood” — odc. 5; 22.45 Śpiewa Ewa Demarezyk; 23.15 Lirki Kazimierza Ilkowskiego; 23.45 Muzyka noca; 23.50 Na do branie i śpiewa zespół „Cztery słoneczniki”.

WIADOMOŚCI: 5, 6.30, 7.30, 8.30, 10.30, 12.05, 15.30, 17, 18.30, 22.

TELEWIZJA

WTOREK: 9—10 — Teleferie; „Poznaj Poznań”; „Dzień histo-

ryczny” film z serii „Skarb 13 domów”; 10.15—11.50 — „Mężczyźni na delegacji” film fab. prod. bulg. od 16 lat; 12.45—13.15 — Przysposobienie rolnicze; 13.55—14.25 — Przy sposobieniu rolnicze; 15.20—16.25 — Politechnika TV — Matematyka I rok — „Funkcje hiperboliczne” oraz „Pochodna wyższych rzędów”; 16.30 — Dziennik; 16.40 — TV Ekran Młodych; 18.25 — „Otwarte bramy”; 18.35 — „O sercu”; 19.20 — Dobranoc i Dziennik; 20.05 — „Mężczyźni na delegacji” — film fab. prod. bułgarskiej (od 16 lat); 21.40 — Kino Filmów Animowanych; 22.10 — Profile kul tury — „Wieczory w Suwałkach”; 22.40 — Dziennik; 23—0.05 — Politechnika TV — (pow.).

SRÓDĄ: 9—10 — „Teleferie”; „Poznaj Poznań”; „Dzień egzoty czny” — odc. II oraz film z se ri „Skarb 13 domów”; 10.15—11.05 — „W matni” — film z serii „Sa ga roku Forsyte’ów”; 16.20 — Pro gram dnia i rozwiązanie konkur su „Stop — dziecko na drodze”; 16.30 — Dziennik; 16.40 — Dla młodych widzów — Aula Sesja XXV; 17.15 — Marazyn ITP; 17.30 — „Portret Huty” — monografia Huty „Zawiercie”; 17.55 — „Obrońca Stalingradu” — film serijny; 18.15 — „Dialogi historyczne” — „Kobierki małe znane”; 19 — Film krótkometrażowy; 19.20 — Dobranoc i Dziennik; 20.05 — „W matni” — film z serii „Saga roku Forsyte’ów”; 20.55 — „Światowid” — przegląd wzd. międzynarodowych; 21.25 — „Ars longa vita brevis” — XX program z cyklu „Słuchamy i natrzymy”; Scenariusz i prowadzenie — Janusz Kiełła; 22.35 — Polska Kronika Filmowa; 22.45 — Dziennik.